

เปรียบเทียบเสียงวรรณยุกต์ในภาษาอู๋

การแยกเสียงวรรณยุกต์ (tone split) ในภาษาตระกูลไท¹

วิลเลียม เจ. เกดนี่ (William J. Gedney)² ได้กล่าวถึงระบบเสียงวรรณยุกต์ในภาษาไทถิ่น ซึ่งพอจะสรุปได้ว่า สิ่งสำคัญที่ทำให้ภาษาไทถิ่นที่พูดกันในบริเวณกว้าง จากแคว้นฮั้ลลัมทางตะวันตกถึงเกาะไหหลำทางตะวันออกและทางใต้จากแหลมทองขึ้นไปทางเหนือ จนถึงมณฑลยูนนาน ไทเวจ และกวางสี ของจีน มีความแตกต่างกันคือระบบเสียงวรรณยุกต์ และระบบเสียงวรรณยุกต์ของแต่ละภาษาก็จะมีลักษณะเฉพาะทั้งเสียงและจำนวนหน่วยเสียงวรรณยุกต์ รวมทั้งวรรณยุกต์ที่เกิดเฉพาะในหน่วยคำบางลักษณะด้วย

ในการหาโครงสร้างของระบบเสียงวรรณยุกต์ในภาษาไทถิ่น นักศึกษาภาษาไทเปรียบเทียบได้สร้างโครงสร้างของเสียงวรรณยุกต์ในภาษาไทดั้งเดิมก่อนประวัติคำสัตรี ซึ่งเป็นธรรมชาติของบรรดาภาษาไทถิ่นปัจจุบัน นักศึกษาภาษาไทเปรียบเทียบส่วนมากมีความเห็นร่วมกันว่า ภาษาไทเดิมมีระบบสามเสียงวรรณยุกต์สำหรับพยางค์เป็น³ ซึ่งบางครั้งระบุว่าเป็นเสียง A, B และ C ส่วนพยางค์ตายมีวรรณยุกต์สี่เสียงที่สี่ คือเสียง D

¹นักภาษาศาสตร์บางคนเรียก ภาษาไท (Tai) ว่า ภาษา ไต ทั้งนี้เพราะว่าในภาษาไทถิ่นบางถิ่น ออกเสียงคำว่า "ไท" เป็น "ไต" และเพื่อไม่ให้เสียงซ้ำกับภาษา "ไทย" ในประเทศไทย

²William J. Gedney, "A Checklist for Determining Tones in Tai Dialects," pp. 423 - 437.

³รายละเอียดเกี่ยวกับ ลักษณะโครงสร้างพยางค์ของพยางค์เป็น และพยางค์ตาย ดูบทที่ 3 หน้า 54.

ซึ่งไม่ได้เป็นหน่วยเสียงวรรณยุกต์ ระบบวรรณยุกต์แบบนี้มีอยู่จนกระทั่ง (ราว ๆ พ.ศ. 1847) มีการประดิษฐ์อักษรสำหรับเขียนภาษาบางภาษาทางภาคตะวันตกเฉียงใต้ของบริเวณที่พูดภาษาตระกูลไท รวมทั้งภาษาไทยในประเทศไทย โดยทั่วไปคำที่ไทเดิมมีเสียงวรรณยุกต์ A เป็นคำที่ไม่มีเครื่องหมายวรรณยุกต์กำกับในภาษาไทยกรุงเทพฯ คำที่ไทเดิมมีเสียงวรรณยุกต์ B เป็นคำที่ภาษาไทยกรุงเทพฯ ใช้เครื่องหมายวรรณยุกต์เอือกกำกับ และคำที่ไทเดิมมีเสียงวรรณยุกต์ C เป็นคำที่ภาษาไทยกรุงเทพฯ ใช้เครื่องหมายวรรณยุกต์โทกำกับ แต่ความเปลี่ยนแปลงของระบบวรรณยุกต์ในภาษาไทยเดิมจะเกิดขึ้นเมื่อกลุ่มผู้พูดภาษานี้ได้แยกย้ายไปตามถิ่นต่าง ๆ ซึ่งเงื่อนไขเกี่ยวกับการแบ่งระบบเสียงวรรณยุกต์นี้ ขึ้นอยู่กับลักษณะทางสัทศาสตร์ของพยัญชนะต้นของพยางค์ และในบางถิ่นอาจมีเรื่องความสั้นยาวของเสียงสระด้วย

สำหรับพยางค์เป็น จะเกิดการแยกของวรรณยุกต์ จากเดิมสามเสียงเป็นหกเสียง ทั้งนี้ขึ้นกับพยัญชนะต้นว่าเป็นเสียงโฆษะ หรือ อโฆษะตอนที่เกิดแยกเสียง ดังตารางที่ 9 ต่อไปนี้

ตารางที่ 9 แสดงการแยกของเสียงวรรณยุกต์ในภาษาไทยเดิมในพยางค์เป็น

วรรณยุกต์ของภาษาไทยเดิม

พยัญชนะต้น เวลาที่เกิดการแยก	อโฆษะ	1	3	5
	โฆษะ	2	4	6

สำหรับพยางค์ตาย เสียงวรรณยุกต์อาจมีการแยกโดยมีเงื่อนไขของความสั้นยาวของเสียงสระด้วย ดังตารางที่ 10 ต่อไปนี้

ตารางที่ 10 แสดงการแยกของเสียงวรรณยุกต์ในภาษาไทยเดิมในพยางค์ตาย

วรรณยุกต์ของภาษาไทยเดิม

	สั้น	ยาว
อโหชะ	7	9
โหชะ	8	10

ถึงแม้ว่าตารางที่ 9 และ ตารางที่ 10 จะเพียงพอสำหรับอธิบายลักษณะการแยกของเสียงพยัญชนะต้นสำหรับภาษาถิ่นหลายภาษา แต่สำหรับภาษาถิ่นบางภาษา การแยกของเสียงวรรณยุกต์ในบางแถวยังเนื่องมาจากลักษณะทางสัทศาสตร์อย่างอื่น ๆ ของเสียงพยัญชนะต้นด้วย ดังนั้น วิลเลียม เจ. เก็ดนีย์ (William J. Gedney)

จึงแบ่งเสียงพยัญชนะต้นออกเป็น 4 กลุ่ม ต่อไปนี้

1. เสียงอโหชะ - เสียงดแทรก ได้แก่ *s *hm *ph ฯลฯ
2. เสียงอโหชะ - ลีกล - กัก ได้แก่ *p *t *k ฯลฯ
3. เสียงช่องเส้นเสียง ได้แก่ *ʔ *ʔb *ʔd ฯลฯ
4. เสียงโหชะ ได้แก่ *b *m *l *z ฯลฯ

เสียงพยัญชนะต้นทั้ง 4 กลุ่มนี้ ทำให้เกิดการแยกของเสียงวรรณยุกต์ ดังตารางที่ 11 ต่อไปนี้

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 11 แสดงการแยกเสียงวรรณยุกต์ในภาษาไทยเดิม

เสียงพยัญชนะต้นเมื่อเกิดการ แยกเสียงวรรณยุกต์	วรรณยุกต์ของภาษาไทยเดิม				
	พยางค์เป็น			พยางค์ตาย	
	A	B	C	DL	DS
1. เสียงอโหชะ-เสียดแทรก	1	5	9	13	17
2. เสียงอโหชะ-ลิกล-กัก	2	6	10	14	18
3. เสียงอ่องเส้นเสียง	3	7	11	15	19
4. เสียงโหชะ	4	8	12	16	20

ตารางที่ 11 แสดงให้เห็นความแตกต่างกันอย่างมากที่สุดของเสียงวรรณยุกต์ในภาษาถิ่นบางภาษา วรรณยุกต์ในแต่ละแถวอาจแบ่งออกเป็นสองหรือสามเสียงวรรณยุกต์หรืออาจไม่มีการแบ่งภายในแต่ละแถวเลย แต่ส่วนมากวรรณยุกต์ของอ่องซึ่งอยู่คนละแถวกันตั้งแต่สองหรือมากกว่าสองอ่องอาจรวมเป็นเสียงเดียวกันได้

คำที่ใช้ในการทดสอบเสียงวรรณยุกต์ในภาษาญ้อจำนวน 60 คำ ตามที่ได้กล่าวมาแล้วในบทที่ 4 จะจัดลงในตารางทดสอบเสียงวรรณยุกต์ตามแบบของวิลเลียม เจ. เกิดนี้ ได้ดังตารางที่ 12 ต่อไปนี้

ตารางที่ 12 แสดงตารางสำหรับทดสอบเสียงวรรณยุกต์ ในภาษาไทย

	A	B	C	DL.	DS
1	ขา	ข่า	ข๋า	ขาด	ขัด
	ฆ	ฆ่า	ฆ๋า	ฆาด	ฆัด
	จ	จ่า	จ๋า	จาด	จัด
2	กา	ก่า	ก๋า	กาด	กัด
	ค	ค่า	ค๋า ¹	คาด	คัด ¹
	จ	จ่า	จ๋า	จาด	จัด
3	บา	บ่า	บ๋า	บาด	บัด ¹
	ป	ป่า	ป๋า	ปาด	ปัด
	ต	ต่า	ต๋า ¹	ตาด	ตัด ¹
4	คา	ค่า	ค๋า	คาด	คัด
	ท	ท่า ¹	ท๋า	ทาด	ทัด
	อ	อ่า	อ๋า	อาด	อัด

ตารางสำหรับทดสอบเสียงวรรณยุกต์นี้ แสดงความสัมพันธ์ระหว่างเสียงวรรณยุกต์กับเสียงพยัญชนะต้นของคำ คำแต่ละคำในตารางมีลักษณะดังนี้

แนวนอน

แถวที่ 1 คำที่มีเสียงพยัญชนะต้นต่อไปนี้ คือ ph th kh ch f s

h m n l w และ j เสียงเหล่านี้อาจแทนด้วยอักษรสูง ข ฉ ฐ ถ ผ ฝ

ค ษ ล ห หรือ อักษรต่ำที่มี ห ่น่า คือ หง หน หน หน หน หน หน และ

หว ในการเขียนภาษาไทยมาตรฐาน

¹ หมายความว่าคำเหล่านี้ในบทที่ 4 หน้า 81

แถวที่ 2 คำที่มีเสียงพยัญชนะต้นต่อไปนี้ คือ p t k และ c เสียง
เหล่านี้อาจแทนได้ด้วยอักษรกลาง ก จ ต และ ป ในการเขียนภาษาไทยมาตรฐาน

แถวที่ 3 คำที่มีเสียงพยัญชนะต้นต่อไปนี้ คือ b d ? เสียงเหล่านี้อาจแทน
ได้ด้วยอักษรกลาง ด บ และ อ ในการเขียนภาษาไทยมาตรฐาน

แถวที่ 4 คำที่มีเสียงพยัญชนะต้นต่อไปนี้ คือ ph th kh ch f s h
m n ŋ l w และ j เสียงเหล่านี้อาจแทนได้ด้วยอักษรต่ำ ค ฆ
ง ช ฌ ญ ท ฒ ธ น พ ฟ ภ ม ย ร ล และ ว ในการเขียน
ภาษาไทยมาตรฐาน

แนวตั้ง

แถว A พยางค์เป็น สังเกตได้จากคำซึ่งในการเขียนภาษาไทยมาตรฐานไม่
มีรูปวรรณยุกต์กำกับ

แถว B พยางค์เป็น สังเกตได้จากคำในการเขียนภาษาไทยมาตรฐาน มีรูป
วรรณยุกต์เอกกำกับ

แถว C พยางค์เป็น สังเกตได้จากคำซึ่งในการเขียนภาษาไทยมาตรฐาน
มีรูปวรรณยุกต์โทกำกับ

แถว DL พยางค์ตายเสียงยาว

แถว DS พยางค์ตายเสียงสั้น

¹ สัญลักษณ์ A B C D

แทนหน่วยเสียงวรรณยุกต์ในภาษาไทยเดิม

การแยกเสียงวรรณยุกต์ (tone split) ในภาษาญ้อ

ภาษาญ้อที่พูดในอำเภอเมือง จังหวัดลกลนคร (13 ตำบล) อำเภอท่าอุเทน จังหวัดนครพนม (9 ตำบล) และอำเภอนาหว้า จังหวัดนครพนม (4 ตำบล) เมื่อทดสอบเสียงวรรณยุกต์โดยใช้ตารางทดสอบเสียงวรรณยุกต์ (ดูตารางที่ 12 หน้า 220) แล้วทำให้เห็นการแยกเสียงวรรณยุกต์ (tone split) ของแต่ละตำบลอย่างละเอียด ดังตารางที่ 13 - 38 ต่อไปนี้

ตารางที่ 13 การแยกเสียงวรรณยุกต์ ภาษาญ้อตำบลขมิ้น อำเภอเมือง จังหวัดลกลนคร

	A	B	C	DL	DS
1		3			
2	1			3	4
3					
4	2	4		4	3

หน่วยเสียงวรรณยุกต์ที่ 1 เป็นเสียงวรรณยุกต์ต่ำ - ขึ้น วรรณยุกต์เสียงนี้เกิดในพยางค์เป็น ซึ่งในการเขียน¹ ไม่มีรูปวรรณยุกต์กำกับ พยัญชนะต้นเป็นอักษรสูง อักษรต่ำที่มี ห น้า และอักษรกลาง

หน่วยเสียงวรรณยุกต์ที่ 2 เป็นเสียงวรรณยุกต์สูง - ระดับ วรรณยุกต์เสียงนี้เกิดในพยางค์เป็น ซึ่งในการเขียนไม่มีรูปวรรณยุกต์กำกับ พยัญชนะต้นเป็นอักษรต่ำ

หน่วยเสียงวรรณยุกต์ที่ 3 มีเสียงวรรณยุกต์ย่อย สองเสียง คือ

3.1 เสียงวรรณยุกต์กลาง - ตก วรรณยุกต์เสียงนี้เกิดในพยางค์เป็น ซึ่งในการเขียนมี รูปวรรณยุกต์เอากำกับ พยัญชนะต้นเป็นอักษรสูง อักษรต่ำที่มี ห น้า

¹ หมายถึง รูปตัวเขียนในภาษาไทยมาตรฐาน

และอักษรกลาง รูปวรรณยุกต์โทกำกับ พยัญชนะต้นเป็นอักษรสูง อักษรต่ำที่มี ห นำ และเกิดในพยางค์ตายเสียงยาว ที่มีพยัญชนะต้นเป็นอักษรสูง อักษรต่ำที่มี ห นำ และ อักษรกลาง

3.2 เสียงวรรณยุกต์ สูง - ตก วรรณยุกต์เสียงนี้เกิดในพยางค์ตายเสียงสั้น ซึ่งในการเขียนมีพยัญชนะต้นเป็นอักษรต่ำ

หน่วยเสียงวรรณยุกต์ที่ 4 มีเสียงวรรณยุกต์ย่อย สอง เสียงคือ

4.1 เสียงวรรณยุกต์ ต่ำ - ขึ้น - ตก วรรณยุกต์เสียงนี้เกิดในพยางค์เป็น ซึ่งในการเขียนมีรูปวรรณยุกต์เอกกำกับ พยัญชนะต้นเป็นอักษรต่ำ และมีรูปวรรณยุกต์โทกำกับ พยัญชนะต้นเป็นอักษรกลางและอักษรต่ำ และเกิดในพยางค์ตายเสียงยาว พยัญชนะต้นเป็นอักษรต่ำ

4.2 เสียงวรรณยุกต์ กลาง - ขึ้น วรรณยุกต์เสียงนี้เกิดในพยางค์ตายเสียงสั้น ซึ่งในการเขียนมีพยัญชนะต้นเป็นอักษรสูง และอักษรกลาง

ตารางที่ 14 การแยกเสียงวรรณยุกต์ภาษาญ้อตำบลเชียงเครือ อำเภอเมือง จังหวัด สกลนคร

	A	B	C	DL	DS
1		3			
2	1 			3 	4
3					
4	2 	4 		4 	3

หน่วยเสียงวรรณยุกต์ที่ 1 เป็นเสียงวรรณยุกต์กลาง - ตก - ขึ้น วรรณยุกต์เสียงนี้เกิดในพยางค์เป็น ซึ่งในการเขียนไม่มีรูปวรรณยุกต์กำกับ และพยัญชนะต้นเป็นอักษรสูง อักษรต่ำ ที่มี ห นำ และอักษรกลาง

หน่วยเสียงวรรณยุกต์ที่ 2 เป็นเสียงวรรณยุกต์กลาง - ระดับ วรรณยุกต์เสียงนี้เกิดในพยางค์เป็น ซึ่งในการเขียนไม่มีรูปวรรณยุกต์กำกับ และพยัญชนะต้นเป็นอักษรต่ำ

หน่วยเสียงวรรณยุกต์ที่ 3 มีเสียงวรรณยุกต์ย่อย สามเสียง คือ

3.1 เสียงวรรณยุกต์กลาง - ตก วรรณยุกต์เสียงนี้เกิดในพยางค์เป็น ซึ่งในการเขียนมีรูปวรรณยุกต์เอกกำกับ พยัญชนะต้นเป็นอักษรสูง อักษรต่ำ ที่มี ห หน้า และอักษรกลาง และรูปวรรณยุกต์โทกำกับ มีพยัญชนะต้นเป็นอักษรสูง และอักษรต่ำที่มี ห หน้า

3.2 เสียงวรรณยุกต์ต่ำ - ตก เกิดในพยางค์ตายเสียงยาว ซึ่งในการเขียนมีพยัญชนะต้นเป็นอักษรสูง อักษรต่ำที่มี ห หน้า และอักษรกลาง

3.3 เสียงวรรณยุกต์สูง - ตก เกิดในพยางค์ตายเสียงสั้น ซึ่งในการเขียนมีพยัญชนะต้นเป็นอักษรต่ำ

หน่วยเสียงวรรณยุกต์ที่ 4 มีเสียงวรรณยุกต์ย่อยสามเสียง คือ

4.1 เสียงวรรณยุกต์ต่ำ - ขึ้น - ตก เกิดในพยางค์เป็น ซึ่งในการเขียนมีรูปวรรณยุกต์เอกกำกับ และพยัญชนะต้นเป็นอักษรต่ำ และวรรณยุกต์โทที่มีพยัญชนะต้นเป็นอักษรกลาง และอักษรต่ำ

4.2 เสียงวรรณยุกต์สูง - ขึ้น - ตก เกิดในพยางค์ตายเสียงยาว ซึ่งในการเขียนมีพยัญชนะต้นเป็นอักษรต่ำ

4.3 เสียงวรรณยุกต์ต่ำ - ขึ้น เกิดในพยางค์ตายเสียงสั้น ซึ่งในการเขียนมีพยัญชนะต้นเป็นอักษรสูง อักษรต่ำที่มี ห หน้า และอักษรกลาง

ตารางที่ 15 การแยกเสียงวรรณยุกต์ภาษาญ้อตำบลดงชน อำเภอเมือง จังหวัดลพบุรี

	A	B	C	DL	DS
1		3			
2	1			3	4
3					
4		4		4	3

หน่วยเสียงวรรณยุกต์ที่ 1 เป็นเสียงวรรณยุกต์กลาง - ตก - ขึ้น วรรณยุกต์เสียงนี้เกิดในพยางค์เป็น ซึ่งในการเขียนไม่มีรูปวรรณยุกต์กำกับ และพยัญชนะต้นเป็นอักษรสูง อักษรต่ำที่มี ห หน้า และอักษรกลาง

หน่วยเสียงวรรณยุกต์ที่ 2 เป็นเสียงวรรณยุกต์กลาง - ระดับ วรรณยุกต์เสียงนี้เกิดในพยางค์เป็น ซึ่งในการเขียน ไม่มีรูปวรรณยุกต์กำกับ และพยัญชนะต้นเป็นอักษรต่ำ

หน่วยเสียงวรรณยุกต์ที่ 3 มีเสียงวรรณยุกต์ย่อย สองเสียง คือ

3.1 เสียงวรรณยุกต์กึ่งกลาง - ตก เกิดในพยางค์เป็น ซึ่งในการเขียนมีรูปวรรณยุกต์เอกกำกับ และพยัญชนะต้นเป็นอักษรสูง อักษรต่ำที่มี ห หน้า และอักษรกลางรูปวรรณยุกต์โทกำกับ และมีพยัญชนะต้นเป็นอักษรสูง และอักษรต่ำที่มี ห หน้า และพยางค์ตายเสียงยาวซึ่งในการเขียนมีพยัญชนะต้นเป็นอักษรสูง อักษรต่ำที่มี ห หน้า และอักษรกลาง

3.2 เสียงวรรณยุกต์สูง - ตก วรรณยุกต์เสียงนี้เกิดในพยางค์ตาย เสียงสั้น ซึ่งในการเขียนมีพยัญชนะต้นเป็นอักษรต่ำ

หน่วยเสียงวรรณยุกต์ที่ 4 มีเสียงวรรณยุกต์ย่อย สามเสียง คือ

4.1 เสียงวรรณยุกต์ต่ำ - ขึ้น - ตก วรรณยุกต์เสียงนี้เกิดในพยางค์เป็น
ซึ่งในการเขียนมีรูปวรรณยุกต์เอกกำกับ มีพยัญชนะต้นเป็นอักษรต่ำ และรูปวรรณยุกต์โท
กำกับ พยัญชนะต้นเป็นอักษรกลาง และอักษรต่ำ

4.2 เสียงวรรณยุกต์กลาง - ขึ้น - ตก วรรณยุกต์เสียงนี้เกิดในพยางค์
ตายเสียงยาว ซึ่งในการเขียนมีพยัญชนะต้นเป็นอักษรต่ำ

4.3 เสียงวรรณยุกต์กลาง - ขึ้น วรรณยุกต์เสียงนี้เกิดในพยางค์ตาย
เสียงสั้น ซึ่งในการเขียนมี พยัญชนะต้นเป็นอักษรสูง อักษรต่ำที่มี ห ฬ และอักษร
กลาง

ตารางที่ 16 การแยกเสียงวรรณยุกต์ภาษาญ้อ ตำบลงมะไฟ อำเภอเมือง จังหวัดลพบุรี

	A	B	C	DL	DS
1		3			
2	1			3	4
3					
4	2	4		4	3

หน่วยเสียงวรรณยุกต์ที่ 1 เป็นเสียงวรรณยุกต์กลาง - ขึ้น วรรณยุกต์เสียงนี้
เกิดในพยางค์เป็น ซึ่งในการเขียนไม่มีรูปวรรณยุกต์กำกับ และมีพยัญชนะต้นเป็นอักษรสูง
อักษรต่ำที่มี ห ฬ และอักษรกลาง

หน่วยเสียงวรรณยุกต์ที่ 2 เป็นเสียงวรรณยุกต์สูง - ระดับ วรรณยุกต์เสียงนี้เกิดในพยางค์เป็น ซึ่งในการเขียนไม่มีรูปวรรณยุกต์กำกับ และมีพยัญชนะต้นเป็นอักษรต่ำ

หน่วยเสียงวรรณยุกต์ที่ 3 มีเสียงวรรณยุกต์ย่อย สองเสียง คือ

3.1 เสียงวรรณยุกต์กลาง - ตก วรรณยุกต์เสียงนี้เกิดในพยางค์เป็น ซึ่งในการเขียนมีรูปวรรณยุกต์เอกกำกับ พยัญชนะต้นเป็นอักษรสูง อักษรต่ำที่มี ห น่ า และอักษรกลาง รูปวรรณยุกต์โทกำกับ พยัญชนะต้นเป็นอักษรสูง และอักษรต่ำที่มี ห น่ า และพยางค์ตายเสียงยาว ซึ่งในการเขียนมีพยัญชนะต้นเป็นอักษรสูง อักษรต่ำที่มี ห น่ า และอักษรกลาง

3.2 เสียงวรรณยุกต์สูง - ตก วรรณยุกต์เสียงนี้เกิดในพยางค์ตายเสียงสั้น ซึ่งในการเขียนมีพยัญชนะต้นเป็นอักษรต่ำ

หน่วยเสียงวรรณยุกต์ที่ 4 มีเสียงวรรณยุกต์ย่อยสองเสียง คือ

4.1 เสียงวรรณยุกต์ต่ำ - ขึ้น - ตก วรรณยุกต์เสียงนี้เกิดในพยางค์เป็น ซึ่งในการเขียนมีรูปวรรณยุกต์เอกกำกับ พยัญชนะต้นเป็นอักษรต่ำ รูปวรรณยุกต์โทกำกับ พยัญชนะต้นเป็นอักษรสูง อักษรต่ำที่มี ห น่ า และอักษรกลาง และเกิดในพยางค์ตายเสียงยาว ซึ่งในการเขียนมีพยัญชนะต้นเป็นอักษรต่ำ

4.2 เสียงวรรณยุกต์ต่ำ - ขึ้น วรรณยุกต์เสียงนี้เกิดในพยางค์ตายเสียงสั้น ซึ่งในการเขียนมีพยัญชนะต้นเป็นอักษรสูง อักษรต่ำที่มี ห น่ า และอักษรกลาง

ตารางที่ 17 การแยกเสียงวรรณยุกต์ภาษาญ้อ ตำบลตองโขบ อำเภอเมือง จังหวัดสกลนคร

	A	B	C	DL	DS
1		3			
2	1			3	4
3					
4	2	4		4	3

หน่วยเสียงวรรณยุกต์ที่ 1 เป็นเสียงวรรณยุกต์ต่ำ - ขึ้น วรรณยุกต์เสียงนี้
เกิดในพยางค์เป็น ซึ่งในการเขียนไม่มีรูปวรรณยุกต์กำกับ และพยัญชนะต้นเป็นอักษรสูง
อักษรต่ำที่มี ห น้า และอักษรกลาง

หน่วยเสียงวรรณยุกต์ที่ 2 เป็นเสียงวรรณยุกต์สูง - ระดับ วรรณยุกต์
เสียงนี้เกิดในพยางค์เป็น ซึ่งในการเขียนไม่มีรูปวรรณยุกต์กำกับ และพยัญชนะต้นเป็นอักษร
ต่ำ

หน่วยเสียงวรรณยุกต์ที่ 3 มีเสียงวรรณยุกต์ย่อย สองเสียง คือ

3.1 เสียงวรรณยุกต์กลาง - ตก วรรณยุกต์เสียงนี้เกิดในพยางค์เป็น
ซึ่งในการเขียนมีรูปวรรณยุกต์เอกกำกับ พยัญชนะต้นเป็นอักษรสูง อักษรต่ำที่มี ห น้า
และอักษรกลาง รูปวรรณยุกต์โทกำกับ พยัญชนะต้นเป็นอักษรสูง อักษรต่ำที่มี ห น้า
และ พยางค์ตายเสียงยาว ซึ่งในการเขียนมีพยัญชนะต้นเป็นอักษรสูง อักษรต่ำที่มี ห น้า
และอักษรกลาง

3.2 เสียงวรรณยุกต์สูง - ตก วรรณยุกต์เสียงนี้เกิดในพยางค์ตาย เสียงสั้นซึ่ง
ในการเขียนมีพยัญชนะต้นเป็นอักษรต่ำ

หน่วยเสียงวรรณยุกต์ที่ 4 มีเสียงวรรณยุกต์ย่อย สามเสียง คือ

4.1 เสียงวรรณยุกต์กลาง - ขึ้น - ตก วรรณยุกต์เสียงนี้เกิดใน
พยางค์เป็น ซึ่งในการเขียนมีรูปวรรณยุกต์เอกกำกับ พยัญชนะต้นเป็นอักษรต่ำ รูปวรรณยุกต์
โทกำกับ พยัญชนะต้นเป็นอักษรกลาง และอักษรต่ำ

4.2 เสียงวรรณยุกต์สูง - ขึ้น - ตก วรรณยุกต์เสียงนี้เกิดในพยางค์
ตายเสียงยาว ซึ่งในการเขียนมีพยัญชนะต้นเป็นอักษรต่ำ

4.3 เสียงวรรณยุกต์กลาง - ขึ้น วรรณยุกต์เสียงนี้เกิดในพยางค์ตาย
เสียงสั้น ซึ่งในการเขียนมีพยัญชนะต้นเป็นอักษรสูง อักษรต่ำที่มี ห น้า และอักษรกลาง

ตารางที่ 18 การแยกเสียงวรรณยุกต์ภาษาญ้อตำบลท่าแร่ อำเภอเมือง จังหวัดสกลนคร

	A	B	C	DL	DS
1		3			
2	1			3	4
3					
4	2	4		4	3

หน่วยเสียงวรรณยุกต์ที่ 1 เป็นเสียงวรรณยุกต์กลาง - ตก - ขึ้น วรรณยุกต์เสียงนี้เกิดในพยางค์เป็น ซึ่งในการเขียนไม่มีรูปวรรณยุกต์กำกับ และพยัญชนะต้นเป็นอักษรสูง อักษรต่ำที่มี ห น้ า และอักษรกลาง

หน่วยเสียงวรรณยุกต์ที่ 2 เป็นเสียงวรรณยุกต์กลาง - ระดับ วรรณยุกต์เสียงนี้เกิดในพยางค์เป็น ซึ่งในการเขียนไม่มีรูปวรรณยุกต์กำกับ และพยัญชนะต้นเป็นอักษรต่ำ

หน่วยเสียงวรรณยุกต์ที่ 3 มีเสียงวรรณยุกต์ย่อย สองเสียง คือ

3.1 เสียงวรรณยุกต์กลาง - ตก วรรณยุกต์เสียงนี้เกิดในพยางค์เป็น ซึ่งในการเขียนมีรูปวรรณยุกต์เอกกำกับ พยัญชนะต้นเป็นอักษรสูง อักษรต่ำที่มี ห น้ า อักษรกลาง รูปวรรณยุกต์โทกำกับ พยัญชนะต้นเป็นอักษรสูง และอักษรต่ำที่มี ห น้ า และพยางค์ตายเสียงยาว ที่มีพยัญชนะต้นเป็นอักษรสูง อักษรต่ำที่มี ห น้ า และอักษรกลาง

3.2 เสียงวรรณยุกต์ต่ำ - ตก วรรณยุกต์เสียงนี้เกิดในพยางค์ตายเสียงสั้น ซึ่งในการเขียนมีพยัญชนะต้นเป็นอักษรต่ำ

หน่วยเสียงวรรณยุกต์ที่ 4 มีเสียงวรรณยุกต์ย่อย สามเสียง คือ

4.1 เสียงวรรณยุกต์กลาง - ขึ้น - ตก วรรณยุกต์เสียงนี้เกิดในพยางค์เป็น ซึ่งในการเขียนมีรูปวรรณยุกต์เอกกำกับ พยัญชนะต้นเป็นอักษรต่ำ และรูปวรรณยุกต์โทกำกับ พยัญชนะต้นเป็นอักษรกลาง และอักษรต่ำ

4.2 เสียงวรรณยุกต์สูง - ขึ้น - ตก วรรณยุกต์เสียงนี้เกิดในพยางค์ตาย เสียงยาว ซึ่งในการเขียนมีพยัญชนะต้นเป็นอักษรต่ำ

4.3 เสียงวรรณยุกต์กลาง - ขึ้น วรรณยุกต์เสียงนี้เกิดในพยางค์ตาย เสียงสั้น ซึ่งในการเขียนมีพยัญชนะต้นเป็นอักษรสูง อักษรต่ำที่มี ห นำ และอักษรกลาง

ตารางที่ 19 การแยกเสียงวรรณยุกต์ภาษาญ้อตำบลราตุเชิงชุม อำเภอเมือง จังหวัด ลักลนคร

	A	B	C	DL	DS
1		3			
2	1			3	4
3					
4	2	4		4	3

หน่วยเสียงวรรณยุกต์ที่ 1 เป็นเสียงวรรณยุกต์ต่ำ - ตก - ขึ้น วรรณยุกต์เสียงนี้เกิดในพยางค์เป็น ซึ่งในการเขียนไม่มีรูปวรรณยุกต์กำกับ และพยัญชนะต้นเป็นอักษรสูง อักษรต่ำที่มี ห นำ และอักษรกลาง

หน่วยเสียงวรรณยุกต์ที่ 2 เป็นเสียงวรรณยุกต์สูง - ระดับ วรรณยุกต์เสียงนี้เกิดใน พยางค์เป็น ซึ่งในการเขียนไม่มีรูปวรรณยุกต์กำกับ และพยัญชนะต้นเป็นอักษรต่ำ

หน่วยเสียงวรรณยุกต์ที่ 3 เป็นเสียงวรรณยุกต์สูง - ตก วรรณยุกต์เสียงนี้เกิดทั้งในพยางค์เป็น และพยางค์ตายเสียงยาว และพยางค์ตายเสียงสั้น เมื่อเกิดในพยางค์เป็น ซึ่งในการเขียนมีรูปวรรณยุกต์เอกกำกับ พยัญชนะต้นเป็นอักษรสูง อักษรต่ำที่มี ห นำ และอักษรกลาง มีรูปวรรณยุกต์โทกำกับ พยัญชนะต้นเป็นอักษรสูง หรืออักษรต่ำที่มี ห นำ ในพยางค์ตายเสียงยาว มีพยัญชนะต้นเป็นอักษรสูง อักษรต่ำที่มี ห นำ และอักษรกลาง ในพยางค์ตายเสียงสั้น ที่มีพยัญชนะต้นเป็นอักษรต่ำ

หน่วยเสียงวรรณยุกต์ที่ 4 มีเสียงวรรณยุกต์ย่อย สองเสียง คือ

4.1 เสียงวรรณยุกต์ต่ำ - ขึ้น - ตก วรรณยุกต์เสียงนี้เกิดในพยางค์เป็น ซึ่งในการเขียนมีรูปวรรณยุกต์เอกกำกับ พยัญชนะต้นเป็นอักษรต่ำ รูปวรรณยุกต์โทกำกับ พยัญชนะต้นเป็นอักษรสูง อักษรต่ำที่มี ห น้ํา และอักษรกลาง และเกิดในพยางค์ตาย เสียงยาว ซึ่งในการเขียนมีพยัญชนะต้นเป็นอักษรต่ำ

4.2 เสียงวรรณยุกต์ต่ำ - ขึ้น วรรณยุกต์เสียงนี้ เกิดในพยางค์ตาย เสียงสั้น ซึ่งในการเขียนมีพยัญชนะต้นเป็นอักษรสูง อักษรต่ำที่มี ห น้ํา และอักษรกลาง

ตารางที่ 20 การแยกเสียงวรรณยุกต์ภาษาอู้อี ตำบลราษฏนาเวจ อำเภอเมือง จังหวัด ลักลนคร

	A	B	C	DL	DS
1		3			
2	1			3	4
3					
4	2	4		4	3

หน่วยเสียงวรรณยุกต์ที่ 1 เป็นเสียงวรรณยุกต์ต่ำ - ตก - ขึ้น วรรณยุกต์เสียงนี้เกิดในพยางค์เป็น ซึ่งในการเขียนไม่มีรูปวรรณยุกต์กำกับ และพยัญชนะต้นเป็นอักษรสูง อักษรต่ำที่มี ห น้ํา และอักษรกลาง

หน่วยเสียงวรรณยุกต์ที่ 2 เป็นเสียงวรรณยุกต์สูง - ระดับ วรรณยุกต์เสียงนี้เกิดในพยางค์เป็น ซึ่งในการเขียนไม่มีรูปวรรณยุกต์กำกับ และพยัญชนะต้นเป็นอักษรต่ำ

หน่วยเสียงวรรณยุกต์ที่ 3 มีเสียงวรรณยุกต์ย่อย สองเสียง คือ

3.1 เสียงวรรณยุกต์กลาง - ตก วรรณยุกต์เสียงนี้เกิดในพยางค์เป็น ซึ่งในการเขียนมีรูปวรรณยุกต์เอกกำกับ พยัญชนะต้นเป็นอักษรสูง อักษรต่ำที่มี ห น้ํา

อักษรกลาง และรูปวรรณยุกต์โทกำกับ พยัญชนะต้นเป็นอักษรสูง และอักษรต่ำที่มี ห หน้า และเกิดในพยางค์ตายเสียงยาว ซึ่งในการเขียนมีพยัญชนะต้นเป็นอักษรสูง อักษรต่ำ ที่มี ห หน้า และอักษรกลาง

3.2' เสียงวรรณยุกต์สูง - ตก วรรณยุกต์เสียงนี้เกิดในพยางค์ตายเสียงสั้น ซึ่งในการเขียนมีพยัญชนะต้นเป็นอักษรต่ำ

หน่วยเสียงวรรณยุกต์ที่ 4 มีเสียงวรรณยุกต์ย่อย สามเสียง คือ

4.1' เสียงวรรณยุกต์ต่ำ - ขึ้น - ตก วรรณยุกต์เสียงนี้เกิดในพยางค์เป็น ซึ่งในการเขียนมีรูปวรรณยุกต์เอกกำกับ พยัญชนะต้นเป็นอักษรต่ำ และรูปวรรณยุกต์โทกำกับ พยัญชนะต้นเป็นอักษรกลาง และอักษรต่ำ

4.2' เสียงวรรณยุกต์กลาง - ขึ้น - ตก วรรณยุกต์เสียงนี้เกิดในพยางค์ตายเสียงยาว ซึ่งในการเขียนมีพยัญชนะต้นเป็นอักษรต่ำ

4.3' เสียงวรรณยุกต์ต่ำ - ขึ้น วรรณยุกต์เสียงนี้เกิดในพยางค์ตายเสียงสั้น ซึ่งในการเขียนมีพยัญชนะต้นเป็นอักษรสูง อักษรต่ำที่มี ห หน้า และอักษรกลาง

ตารางที่ 21 การแยกเสียงวรรณยุกต์ ภาษาอุ้อตฺพบลนาแก้ว อำเภอเมือง จังหวัด ลักลนคร

	A	B	C	DL	DS
1		3			
2	1			3	4
3					
4	2	4		4	3

หน่วยเสียงวรรณยุกต์ที่ 1 เป็นเสียงวรรณยุกต์กลาง - ตก - ขึ้น วรรณยุกต์เสียงนี้เกิดในพยางค์เป็น ซึ่งในการเขียนไม่มีรูปวรรณยุกต์กำกับ และพยัญชนะต้นเป็นอักษรสูง อักษรต่ำที่มี ห น้ํา และอักษรกลาง

หน่วยเสียงวรรณยุกต์ที่ 2 เป็นเสียงวรรณยุกต์กลาง - ระดับ วรรณยุกต์เสียงนี้เกิดในพยางค์เป็น ซึ่งในการเขียนไม่มีรูปวรรณยุกต์กำกับ และพยัญชนะต้นเป็นอักษรต่ำ

หน่วยเสียงวรรณยุกต์ที่ 3 มีเสียงวรรณยุกต์ย่อย สามเสียง คือ

3.1 เสียงวรรณยุกต์ต่ำ - ตก วรรณยุกต์เสียงนี้เกิดในพยางค์เป็น ซึ่งในการเขียนมีรูปวรรณยุกต์เอกกำกับ พยัญชนะต้นเป็นอักษรสูง อักษรต่ำที่มี ห น้ํา และอักษรกลาง และมีรูปวรรณยุกต์โทกำกับ พยัญชนะต้นเป็นอักษรสูง หรืออักษรต่ำที่มี ห น้ํา

3.2 เสียงวรรณยุกต์กลาง - ตก วรรณยุกต์เสียงนี้เกิดในพยางค์ตาย เสียงยาว ซึ่งในการเขียนมีพยัญชนะต้นเป็นอักษรสูง อักษรต่ำที่มี ห น้ํา และอักษรกลาง

3.3 เสียงวรรณยุกต์สูง - ตก วรรณยุกต์เสียงนี้เกิดในพยางค์ตาย เสียงสั้น ซึ่งในการเขียนมีพยัญชนะต้นเป็นอักษรต่ำ

หน่วยเสียงวรรณยุกต์ที่ 4 มีเสียงวรรณยุกต์ย่อย สามเสียง คือ

4.1 เสียงวรรณยุกต์ต่ำ - ขึ้น - ตก วรรณยุกต์เสียงนี้เกิดในพยางค์เป็น ซึ่งในการเขียนมีรูปวรรณยุกต์เอกกำกับ พยัญชนะต้นเป็นอักษรต่ำ และรูปวรรณยุกต์โทกำกับ พยัญชนะต้นเป็นอักษรกลาง และอักษรต่ำ

4.2 เสียงวรรณยุกต์กลาง - ขึ้น - ตก วรรณยุกต์เสียงนี้เกิดในพยางค์ตาย เสียงยาว ซึ่งในการเขียนมีพยัญชนะต้นเป็นอักษรต่ำ

4.3 เสียงวรรณยุกต์กลาง - ขึ้น วรรณยุกต์เสียงนี้เกิดในพยางค์ตาย เสียงสั้น ซึ่งในการเขียนมีพยัญชนะต้นเป็นอักษรสูง อักษรต่ำที่มี ห น้ํา และอักษรกลาง

ตารางที่ 22 การแยกเสียงวรรณยุกต์ภาษาญ้อ ตำบลนาตงวัฒนา อำเภอเมือง จังหวัด
 ลักลนคร

	A	B	C	DL	DS
1		3			
2	1			3	4
3					
4	2	4		4	3

หน่วยเสียงวรรณยุกต์ที่ 1 เป็นเสียงวรรณยุกต์ต่ำ - ขึ้น วรรณยุกต์เสียงนี้
 เกิดในพยางค์เป็น ซึ่งในการเขียนไม่มีรูปวรรณยุกต์กำกับ และพยัญชนะต้นเป็นอักษรสูง
 อักษรต่ำที่มี ห น้า และอักษรกลาง

หน่วยเสียงวรรณยุกต์ที่ 2 เป็นเสียงวรรณยุกต์สูง - ระดับ วรรณยุกต์เสียง
 นี้เกิดในพยางค์เป็น ซึ่งในการเขียนไม่มีรูปวรรณยุกต์กำกับ และพยัญชนะต้นเป็นอักษรต่ำ

หน่วยเสียงวรรณยุกต์ที่ 3 มีเสียงวรรณยุกต์ย่อสองเสียง คือ

3.1 เสียงวรรณยุกต์กลาง - ตก วรรณยุกต์เสียงนี้เกิดในพยางค์เป็น ซึ่ง
 ในการเขียนมีรูปวรรณยุกต์เอกกำกับ พยัญชนะต้นเป็นอักษรสูง อักษรต่ำที่มี ห น้า และ
 อักษรกลาง มีรูปวรรณยุกต์โทกำกับ พยัญชนะต้นเป็นอักษรสูง หรืออักษรต่ำที่มี ห น้า และ
 พยางค์ตายเสียงยาว ที่มีพยัญชนะต้นเป็นอักษรสูง อักษรต่ำที่มี ห น้า และอักษรกลาง

3.2 เสียงวรรณยุกต์กลาง (ค่อนข้างต่ำ) - ตก วรรณยุกต์เสียงนี้เกิด
 ในพยางค์ตายเสียงสั้น ซึ่งในการเขียนมีพยัญชนะต้นเป็นอักษรต่ำ

หน่วยเสียงวรรณยุกต์ที่ 4 มีเสียงวรรณยุกต์ย่อสองเสียง คือ

4.1 เสียงวรรณยุกต์กลาง - ขึ้น - ตก วรรณยุกต์เสียงนี้เกิดในพยางค์
 เป็น ซึ่งในการเขียนมีรูปวรรณยุกต์เอกกำกับ พยัญชนะต้นเป็นอักษรต่ำ และมีรูปวรรณยุกต์
 โทกำกับ พยัญชนะต้นเป็นอักษรกลาง และอักษรต่ำ และเกิดในพยางค์ตายเสียงยาว ที่มี
 พยัญชนะต้นเป็นอักษรต่ำ

4.2' เสียงวรรณยุกต์กลาง (ค่อนข้างต่ำ) - ขึ้น วรรณยุกต์เสียงนี้เกิดใน พยางค์ตายเสียงสั้น ซึ่งในการเขียนมีพยัญชนะต้นเป็นอักษรสูง อักษรต่ำที่มี ห นำ และ อักษรกลาง

ตารางที่ 23 การแยกเสียงวรรณยุกต์ภาษาไทย ตำบลบ้านโพธิ์ อำเภอเมือง จังหวัดสกลนคร

	A	B	C	DL	DS
1		3			
2	1			3	4
3					
4	2	4		4	3

หน่วยเสียงวรรณยุกต์ที่ 1 เป็นเสียงวรรณยุกต์ต่ำ - ตก - ขึ้น วรรณยุกต์เสียงนี้เกิดในพยางค์เป็น ซึ่งในการเขียนไม่มีรูปวรรณยุกต์กำกับ และพยัญชนะต้นเป็นอักษรสูง อักษรต่ำที่มี ห นำ และอักษรกลาง

หน่วยเสียงวรรณยุกต์ที่ 2 เป็นเสียงวรรณยุกต์ต่ำ - ระดับ วรรณยุกต์เสียงนี้เกิดในพยางค์เป็น ซึ่งในการเขียนไม่มีรูปวรรณยุกต์กำกับ และพยัญชนะต้นเป็นอักษรต่ำ

หน่วยเสียงวรรณยุกต์ที่ 3 มีเสียงวรรณยุกต์ย่อย สองเสียง คือ

3.1 เสียงวรรณยุกต์ต่ำ - ตก วรรณยุกต์เสียงนี้เกิดในพยางค์เป็น ซึ่งในการเขียนมีรูปวรรณยุกต์เอกกำกับ พยัญชนะต้นเป็นอักษรสูง อักษรต่ำที่มี ห นำ และ อักษรกลาง และมีรูปวรรณยุกต์โทกำกับ พยัญชนะต้นเป็นอักษรสูง อักษรต่ำที่มี ห นำ และพยางค์ตายเสียงยาว ที่มีพยัญชนะต้นเป็นอักษรสูง อักษรต่ำที่มี ห นำ และอักษรกลาง

3.2' เสียงวรรณยุกต์สูง - ตก วรรณยุกต์เสียงนี้เกิดในพยางค์ตายเสียงสั้น ซึ่งในการเขียนมีพยัญชนะต้นเป็นอักษรต่ำ

หน่วยเสียงวรรณยุกต์ที่ 4 มีเสียงวรรณยุกต์ย่อย สองเสียง คือ

4.1 เสียงวรรณยุกต์ต่ำ - ขึ้น - ตก วรรณยุกต์เสียงนี้เกิดในพยางค์เป็น
ซึ่งในการเขียนไม่มีรูปวรรณยุกต์เอกกำกับ พยัญชนะต้นเป็นอักษรต่ำ และรูปวรรณยุกต์โท
กำกับ พยัญชนะต้นเป็นอักษรกลาง และอักษรต่ำ และเกิดในพยางค์ตายเสียงยาว พยัญชนะ
ต้นเป็นอักษรต่ำ

4.2 เสียงวรรณยุกต์ต่ำ - ขึ้น วรรณยุกต์เสียงนี้เกิดในพยางค์ตายเสียงสั้น
ซึ่งในการเขียนมีพยัญชนะต้นเป็นอักษรสูง อักษรต่ำที่มี ห หน้า และอักษรกลาง

ตารางที่ 24 การแยกเสียงวรรณยุกต์ภาษาญ้อ ตำบลพังงา อำเภอเมือง จังหวัดสกลนคร

	A	B	C	DL	DS
1		3			
2	1			3	4
3					
4	2	4		4	3

หน่วยเสียงวรรณยุกต์ที่ 1 เป็นเสียงวรรณยุกต์ต่ำ - ตก - ขึ้น วรรณยุกต์
เสียงนี้เกิดในพยางค์เป็น ซึ่งในการเขียนไม่มีรูปวรรณยุกต์กำกับ และพยัญชนะต้นเป็น
อักษรสูง อักษรต่ำที่มี ห หน้า และอักษรกลาง

หน่วยเสียงวรรณยุกต์ที่ 2 เป็นเสียงวรรณยุกต์ต่ำ - ระดับ วรรณยุกต์เสียง
นี้เกิดในพยางค์เป็น ซึ่งในการเขียนไม่มีรูปวรรณยุกต์กำกับ และพยัญชนะต้นเป็นอักษรต่ำ

หน่วยเสียงวรรณยุกต์ที่ 3 มีเสียงวรรณยุกต์ย่อย สองเสียง คือ

3.1 เสียงวรรณยุกต์ต่ำ - ตก วรรณยุกต์เสียงนี้เกิดในพยางค์เป็น ซึ่งในการเขียนมีรูปวรรณยุกต์เอกกำกับ พยัญชนะต้นเป็นอักษรสูง อักษรต่ำที่มี ห หน้า และอักษรกลาง มีรูปวรรณยุกต์โทกำกับ พยัญชนะต้นเป็นอักษรสูง หรืออักษรต่ำที่มี ห หน้า และพยางค์ตายเสียงยาว ที่มีพยัญชนะต้นเป็นอักษรสูง อักษรต่ำ และอักษรกลาง

3.2 เสียงวรรณยุกต์สูง - ตก วรรณยุกต์เสียงนี้เกิดในพยางค์ตายเสียงสั้น ซึ่งในการเขียนมีพยัญชนะต้นเป็นอักษรต่ำ

หน่วยเสียงวรรณยุกต์ที่ 4 มีเสียงวรรณยุกต์ย่อยสองเสียง คือ

4.1 เสียงวรรณยุกต์ต่ำ - ขึ้น - ตก วรรณยุกต์เสียงนี้เกิดในพยางค์เป็น ซึ่งในการเขียนมีรูปวรรณยุกต์เอกกำกับ พยัญชนะต้นเป็นอักษรต่ำ วรรณยุกต์โทกำกับ พยัญชนะต้นเป็นอักษรกลาง และอักษรต่ำ และเกิดในพยางค์ตายเสียงยาวที่มีพยัญชนะต้นเป็นอักษรต่ำ

4.2 เสียงวรรณยุกต์ต่ำ - ขึ้น วรรณยุกต์เสียงนี้เกิดในพยางค์ตายเสียงสั้น ซึ่งในการเขียนมีพยัญชนะต้นเป็นอักษรสูง อักษรต่ำที่มี ห หน้า และอักษรกลาง

ตารางที่ 25 การแยกเสียงวรรณยุกต์ภาษาอู้อี ต่าบลเหล่าโพนค้อ อ่าเภาเมือง สังหวัด
สกลนคร

	A	B	C	DL	DS
1			3		
2	1			3	4
3					
4	2	4		4	3

หน่วยเสียงวรรณยุกต์ที่ 1 เป็นเสียงวรรณยุกต์ต่ำ - ตก - ขึ้น วรรณยุกต์เสียงนี้เกิดในพยางค์เป็น ซึ่งในการเขียนไม่มีรูปวรรณยุกต์กำกับ และพยัญชนะต้นเป็นอักษรสูง อักษรต่ำที่มี ห น้ํา และอักษรกลาง

หน่วยเสียงวรรณยุกต์ที่ 2 เป็นเสียงวรรณยุกต์สูง - ระดับ (ตกตอนท้าย) วรรณยุกต์เสียงนี้เกิดในพยางค์เป็น ซึ่งในการเขียนไม่มีรูปวรรณยุกต์กำกับ และพยัญชนะต้นเป็นอักษรต่ำ

หน่วยเสียงวรรณยุกต์ที่ 3 มีเสียงวรรณยุกต์ย่อย สองเสียง คือ

3.1 เสียงวรรณยุกต์กลาง - ตก วรรณยุกต์เสียงนี้เกิดในพยางค์เป็น ซึ่งในการเขียนมีรูปวรรณยุกต์เอากำกับ พยัญชนะต้นเป็นอักษรสูง อักษรต่ำที่มี ห น้ํา และอักษรกลาง และมีรูปวรรณยุกต์โทกำกับ พยัญชนะต้นเป็นอักษรสูง หรืออักษรต่ำที่มี ห น้ํา และเกิดในพยางค์ตายเสียงยาว ที่มีพยัญชนะต้นเป็นอักษรสูง อักษรต่ำที่มี ห น้ํา และอักษรกลาง

3.2 เสียงวรรณยุกต์สูง - ตก วรรณยุกต์เสียงนี้เกิดในพยางค์ตายเสียงสั้น ซึ่งในการเขียนมีพยัญชนะต้นเป็นอักษรต่ำ

หน่วยเสียงวรรณยุกต์ที่ 4 มีเสียงวรรณยุกต์ย่อยสองเสียง คือ

4.1 เสียงวรรณยุกต์กลาง - ขึ้น - ตก วรรณยุกต์เสียงนี้เกิดในพยางค์เป็น ซึ่งในการเขียนมีรูปวรรณยุกต์เอากำกับ พยัญชนะต้นเป็นอักษรต่ำ รูปวรรณยุกต์โทกำกับ พยัญชนะต้นเป็นอักษรกลาง และอักษรต่ำ และเกิดในพยางค์ตายเสียงยาว ที่มีพยัญชนะต้นเป็นอักษรต่ำ

4.2 เสียงวรรณยุกต์ต่ำ - ขึ้น วรรณยุกต์เสียงนี้เกิดในพยางค์ตายเสียงสั้น ซึ่งในการเขียนมีพยัญชนะต้นเป็นอักษรสูง อักษรต่ำที่มี ห น้ํา และอักษรกลาง

ตารางที่ 26 การแยกเสียงวรรณยุกต์ในภาษาญ้อ ตำบลไชยบุรี อำเภอท่าอุเทน
จังหวัดนครพนม

	A	B	C	DL	DS
1	1 				
2		3 	4 	3 	5
3	2 				
4			5 	4 	4

หน่วยเสียงวรรณยุกต์ที่ 1 เป็นเสียงวรรณยุกต์ต่ำ - ตก (เสียงลงคอ) - ขึ้น วรรณยุกต์เสียงนี้เกิดในพยางค์เป็น ซึ่งในการเขียนไม่มีรูปวรรณยุกต์กำกับ พยัญชนะต้นเป็นอักษรสูง หรืออักษรต่ำที่มี ห หน้า

หน่วยเสียงวรรณยุกต์ที่ 2 เป็นเสียงวรรณยุกต์ต่ำ - ตก - ขึ้น วรรณยุกต์เสียงนี้เกิดในพยางค์เป็น ซึ่งในการเขียนไม่มีรูปวรรณยุกต์กำกับ พยัญชนะต้นเป็นอักษรกลาง และอักษรต่ำ

หน่วยเสียงวรรณยุกต์ที่ 3 มีเสียงวรรณยุกต์ย่อย สองเสียง คือ

3.1 เสียงวรรณยุกต์ต่ำ - ตก (เส้นเสียงกัก) วรรณยุกต์เสียงนี้เกิดในพยางค์เป็น ซึ่งในการเขียนมีรูปวรรณยุกต์เอกกำกับ พยัญชนะต้นเป็นอักษรสูง อักษรต่ำที่มี ห หน้า และอักษรกลาง

3.2 เสียงวรรณยุกต์กลาง - ตก วรรณยุกต์เสียงนี้เกิดในพยางค์ตาย เสียงยาว พยัญชนะต้นเป็นอักษรสูง อักษรต่ำที่มี ห หน้า และอักษรกลาง

หน่วยเสียงวรรณยุกต์ที่ 4 มีเสียงวรรณยุกต์ย่อย สามเสียง คือ

4.1 เสียงวรรณยุกต์กลาง - ขึ้น - ตก วรรณยุกต์เสียงนี้เกิดในพยางค์เป็น ซึ่งในการเขียนมีรูปวรรณยุกต์เอกกำกับ พยัญชนะต้นเป็นอักษรต่ำ มีรูปวรรณยุกต์โทกำกับ พยัญชนะต้นเป็นอักษรสูง อักษรต่ำที่มี ห หน้า และอักษรกลาง

4.2 เสียงวรรณยุกต์สูง - ขึ้น - ตก วรรณยุกต์เสียงนี้เกิดในพยางค์ตาย
เสียงยาว พยัญชนะต้นเป็นอักษรต่ำ

4.3 เสียงวรรณยุกต์สูง - ระดับ วรรณยุกต์เสียงนี้เกิดในพยางค์ตาย
เสียงสั้น พยัญชนะต้นเป็นอักษรต่ำ

หน่วยเสียงวรรณยุกต์ที่ 5 มีเสียงวรรณยุกต์ย่อย สองเสียง คือ

5.1 เสียงวรรณยุกต์กลาง - ขึ้น (ตกตอนท้าย) วรรณยุกต์เสียงนี้เกิด
ในพยางค์เป็น ซึ่งในการเขียนมีรูปวรรณยุกต์โทกำกับ พยัญชนะต้นเป็นอักษรต่ำ

5.2 เสียงวรรณยุกต์ต่ำ - ขึ้น วรรณยุกต์เสียงนี้เกิดในพยางค์ตายเสียง
สั้น พยัญชนะต้นเป็นอักษรสูง อักษรต่ำที่มี หน้า และอักษรกลาง

ตารางที่ 27 การแยกเสียงวรรณยุกต์ในภาษาญ้อ ตำบลท่าจำปา อำเภอท่าอุเทน
จังหวัดนครพนม

	A	B	C	DL	DL
1					
2	1 	2 	4 	2 	5
3					
4		3 	5 	3 	4

หน่วยเสียงวรรณยุกต์ที่ 1 เป็นเสียงวรรณยุกต์ต่ำ - ตก - ขึ้น วรรณยุกต์
เสียงนี้เกิดในพยางค์เป็น ซึ่งในการเขียนไม่มีรูปวรรณยุกต์กำกับ มีพยัญชนะต้นเป็นอักษร
สูง อักษรกลาง และอักษรต่ำ

หน่วยเสียงวรรณยุกต์ที่ 2 มีเสียงวรรณยุกต์ย่อย สองเสียง คือ

2.1 เสียงวรรณยุกต์กลาง - ตก (เส้นเสียงกัก) วรรณยุกต์เสียงนี้เกิดในพยางค์เป็น ซึ่งในการเขียนมีรูปวรรณยุกต์เอกกำกับ พยัญชนะต้นเป็นอักษรสูง อักษรต่ำที่มี ห หน้า และอักษรกลาง

2.2 เสียงวรรณยุกต์กลาง - ตก วรรณยุกต์เสียงนี้เกิดในพยางค์ตาย เสียงยาว พยัญชนะต้นเป็นอักษรสูง อักษรต่ำที่มี ห หน้า และอักษรกลาง

หน่วยเสียงวรรณยุกต์ที่ 3 เป็นเสียงวรรณยุกต์กลาง - ขึ้น - ตก วรรณยุกต์เสียงนี้เกิดในพยางค์เป็น ซึ่งในการเขียนมีรูปวรรณยุกต์เอกกำกับ พยัญชนะต้นเป็นอักษรต่ำ และเกิดในพยางค์ตายเสียงยาว พยัญชนะต้นเป็นอักษรต่ำ

หน่วยเสียงวรรณยุกต์ที่ 4 มีเสียงวรรณยุกต์ย่อย สองเสียง คือ

4.1 เสียงวรรณยุกต์กลาง - ระดับ วรรณยุกต์เสียงนี้เกิดในพยางค์เป็น ซึ่งในการเขียนมีรูปวรรณยุกต์โทกำกับ พยัญชนะต้นเป็นอักษรสูง อักษรต่ำที่มี ห หน้า และอักษรกลาง

4.2 เสียงวรรณยุกต์สูง - ระดับ วรรณยุกต์เสียงนี้เกิดในพยางค์ตาย เสียงสั้น พยัญชนะต้นเป็นอักษรต่ำ

หน่วยเสียงวรรณยุกต์ที่ 5 มีเสียงวรรณยุกต์ย่อย สองเสียง คือ

5.1 เสียงวรรณยุกต์กลาง - ขึ้น (ตกตอนท้าย) วรรณยุกต์เสียงนี้เกิดในพยางค์เป็น ซึ่งในการเขียนมีรูปวรรณยุกต์โทกำกับ พยัญชนะต้นเป็นอักษรต่ำ

5.2 เสียงวรรณยุกต์ต่ำ - ขึ้น วรรณยุกต์เสียงนี้เกิดในพยางค์ตายเสียงสั้น พยัญชนะต้นเป็นอักษรสูง อักษรต่ำที่มี ห หน้า และอักษรกลาง

ตารางที่ 28 การแยกเสียงวรรณยุกต์ในภาษาไทย ตำบลท่าอุเทน อำเภอท่าอุเทน
จังหวัดนครพนม

	A	B	C	DL	DS
1	1 \ ? /				
2		3 — ?	5 —	3 —	6 /
3	2 —				
4		4 —	6 —	4 —	5 —

หน่วยเสียงวรรณยุกต์ที่ 1 เป็นเสียงวรรณยุกต์สูง - ตก (เส้นเสียงกัก) - ขึ้น วรรณยุกต์เสียงนี้เกิดในพยางค์เป็น ซึ่งในการเขียนไม่มีรูปวรรณยุกต์กำกับ พยัญชนะต้นเป็นอักษรสูง หรืออักษรต่ำที่มี ห นำ

หน่วยเสียงวรรณยุกต์ที่ 2 เป็นเสียงวรรณยุกต์ต่ำ - ตก - ขึ้น วรรณยุกต์เสียงนี้เกิดในพยางค์เป็น ซึ่งในการเขียนไม่มีรูปวรรณยุกต์กำกับ พยัญชนะต้นเป็นอักษรกลาง และอักษรต่ำ

หน่วยเสียงวรรณยุกต์ที่ 3 มีเสียงวรรณยุกต์ย่อย สองเสียง คือ

3.1 เสียงวรรณยุกต์กลาง - ตก (เส้นเสียงกัก) วรรณยุกต์เสียงนี้เกิดในพยางค์เป็น ซึ่งในการเขียนมีรูปวรรณยุกต์เอกกำกับ พยัญชนะต้นเป็นอักษรสูง อักษรต่ำที่มี ห นำ และอักษรกลาง

3.2 เสียงวรรณยุกต์กลาง - ตก วรรณยุกต์เสียงนี้เกิดในพยางค์ตาย ยสองยาว ในการเขียนมีพยัญชนะต้นเป็นอักษรสูง อักษรต่ำที่มี ห นำ และอักษรกลาง

หน่วยเสียงวรรณยุกต์ที่ 4 มีเสียงวรรณยุกต์ย่อย สองเสียง คือ

4.1 เสียงวรรณยุกต์ต่ำ - ขึ้น - ตก วรรณยุกต์เสียงนี้เกิดในพยางค์เป็น ซึ่งในการเขียนมีรูปวรรณยุกต์เอกกำกับ พยัญชนะต้นเป็นอักษรต่ำ

4.2 เสียงวรรณยุกต์สูง - ขึ้น - ตก วรรณยุกต์เสียงนี้เกิดในพยางค์ตาย
เสียงยาว ซึ่งในการเขียนมีพยัญชนะต้นเป็นอักษรต่ำ

หน่วยเสียงวรรณยุกต์ที่ 5 มีเสียงวรรณยุกต์ย่อย สองเสียง คือ

5.1 เสียงวรรณยุกต์กลาง - ระดับ วรรณยุกต์เสียงนี้เกิดในพยางค์เป็น
ซึ่งในการเขียนมีรูปวรรณยุกต์โทกำกับ พยัญชนะต้นเป็นอักษรสูง อักษรต่ำที่มี ห หน้า
และอักษรกลาง

5.2 เสียงวรรณยุกต์สูง - ระดับ วรรณยุกต์เสียงนี้เกิดในพยางค์ตาย
เสียงสั้น ซึ่งในการเขียนมีพยัญชนะต้นเป็นอักษรต่ำ

หน่วยเสียงวรรณยุกต์ที่ 6 มีเสียงวรรณยุกต์ย่อย สองเสียง คือ

6.1 เสียงวรรณยุกต์ต่ำ - ขึ้น - (ตกตอนท้าย) วรรณยุกต์เสียงนี้เกิด
ในพยางค์เป็น ซึ่งในการเขียนมีรูปวรรณยุกต์โทกำกับ พยัญชนะต้นเป็นอักษรต่ำ

6.2 เสียงวรรณยุกต์ต่ำ - ขึ้น วรรณยุกต์เสียงนี้เกิดในพยางค์ตายเสียง
สั้น ซึ่งในการเขียนมีพยัญชนะต้นเป็นอักษรสูง อักษรต่ำที่มี ห หน้า และอักษรกลาง

ตารางที่ 29 การแยกเสียงวรรณยุกต์ในภาษาญ้อ ตำบลบ้านค้อ อำเภอท่าอุเทน
จังหวัดนครพนม

	A	B	C	DL	DS
1					
2					
3					
4					

หน่วยเสียงวรรณยุกต์ที่ 1 เป็นเสียงวรรณยุกต์กลาง - ตก (เส้นเสียงกัก)
 - ขึ้น วรรณยุกต์เสียงนี้เกิดในพยางค์เป็น ซึ่งในการเขียนไม่มีรูปวรรณยุกต์กำกับ
 พยัญชนะต้นเป็นอักษรสูง หรืออักษรต่ำที่มี ห หน้า

หน่วยเสียงวรรณยุกต์ที่ 2 เป็นเสียงวรรณยุกต์ต่ำ - ตก - ขึ้น วรรณยุกต์
 เสียงนี้เกิดในพยางค์เป็น ซึ่งในการเขียนไม่มีรูปวรรณยุกต์กำกับ พยัญชนะต้นเป็นอักษร
 กลาง และอักษรต่ำ

หน่วยเสียงวรรณยุกต์ที่ 3 มีเสียงวรรณยุกต์ย่อย สองเสียง คือ

3.1 เสียงวรรณยุกต์กลาง - ตก - (เส้นเสียงกัก) วรรณยุกต์เสียงนี้
 เกิดในพยางค์เป็น ซึ่งในการเขียนมีรูปวรรณยุกต์เอกกำกับ พยัญชนะต้นเป็นอักษรสูง
 อักษรต่ำที่มี ห หน้า และอักษรกลาง

3.2 เสียงวรรณยุกต์กลาง - ตก วรรณยุกต์เสียงนี้เกิดในพยางค์ตาย
 เสียงยาว ซึ่งในการเขียนมีพยัญชนะต้นเป็นอักษรสูง อักษรต่ำที่มี ห หน้า และอักษรกลาง

หน่วยเสียงวรรณยุกต์ที่ 4 มีเสียงวรรณยุกต์ย่อย สองเสียง คือ

4.1 เสียงวรรณยุกต์ต่ำ - ขึ้น - ตก วรรณยุกต์เสียงนี้เกิดในพยางค์เป็น
 ซึ่งในการเขียนมีรูปวรรณยุกต์เอกกำกับ พยัญชนะต้นเป็นอักษรต่ำ

4.2 เสียงวรรณยุกต์สูง - ขึ้น - ตก วรรณยุกต์เสียงนี้เกิดในพยางค์ตาย
 เสียงยาว ซึ่งในการเขียนมีพยัญชนะต้นเป็นอักษรต่ำ

หน่วยเสียงวรรณยุกต์ที่ 5 มีเสียงวรรณยุกต์ย่อย สองเสียง คือ

5.1 เสียงวรรณยุกต์กลาง - ระดับ วรรณยุกต์เสียงนี้เกิดในพยางค์เป็น
 ซึ่งในการเขียนมีรูปวรรณยุกต์โทกำกับ พยัญชนะต้นเป็นอักษรสูง อักษรต่ำที่มี ห หน้า และ
 อักษรกลาง

5.2 เสียงวรรณยุกต์สูง - ระดับ วรรณยุกต์เสียงนี้เกิดในพยางค์ตาย
 เสียงสั้น พยัญชนะต้นเป็นอักษรต่ำ

หน่วยเสียงวรรณยุกต์ที่ 6 มีเสียงวรรณยุกต์ย่อย สองเสียง คือ

6.1 เสียงวรรณยุกต์ต่ำ - ขึ้น - (ตกตอนท้าย) วรรณยุกต์เสียงนี้เกิดในพยางค์เป็น ซึ่งในการเขียนมีรูปวรรณยุกต์โทกำกับ พยัญชนะต้นเป็นอักษรต่ำ

6.2 เสียงวรรณยุกต์ต่ำ - ขึ้น วรรณยุกต์เสียงนี้เกิดในพยางค์ตายเสียงสั้น ซึ่งในการเขียนมีพยัญชนะต้นเป็นอักษรสูง อักษรต่ำที่มี ห ฬ และอักษรกลาง

ตารางที่ 30 การแยกเสียงวรรณยุกต์ในภาษาไทย ตำบลนายมัน อำเภอท่าอุเทน จังหวัดนครพนม

	A	B	C	DL	DS
1	1				
2		3	5	3	6
3	2				
4		4	6	4	

หน่วยเสียงวรรณยุกต์ที่ 1 เป็นเสียงวรรณยุกต์กลาง - ตก - (เสียงลดถ้อย) - ขึ้น วรรณยุกต์เสียงนี้เกิดในพยางค์เป็น ซึ่งในการเขียนไม่มีรูปวรรณยุกต์กำกับ พยัญชนะต้นเป็นอักษรสูง หรืออักษรต่ำที่มี ห ฬ

หน่วยเสียงวรรณยุกต์ที่ 2 เป็นเสียงวรรณยุกต์ต่ำ - ตก - ขึ้น (ตกตอนท้าย) วรรณยุกต์เสียงนี้เกิดในพยางค์เป็น ซึ่งในการเขียนไม่มีรูปวรรณยุกต์กำกับ พยัญชนะต้นเป็นอักษรกลาง และอักษรต่ำ

หน่วยเสียงวรรณยุกต์ที่ 3 มีเสียงวรรณยุกต์ย่อย สองเสียง คือ

3.1 เสียงวรรณยุกต์กลาง - ตก - (เส้นเสียงกัก) วรรณยุกต์เสียงนี้เกิดในพยางค์เป็น ซึ่งในการเขียนมีรูปวรรณยุกต์เอกกำกับ พยัญชนะต้นเป็นอักษรสูง อักษรต่ำที่มี ห ฬ และอักษรกลาง

3.2 เสียงวรรณยุกต์กลาง - ตก วรรณยุกต์เสียงนี้เกิดในพยางค์ตาย
เสียงยาว ซึ่งในการเขียนมีพยัญชนะต้นเป็นอักษรสูง อักษรต่ำที่มี ห หน้า และอักษรกลาง

หน่วยเสียงวรรณยุกต์ที่ 4 เป็นเสียงวรรณยุกต์กลาง - ขึ้น - ตก วรรณยุกต์
เสียงนี้เกิดในพยางค์เป็น ซึ่งในการเขียนมีรูปวรรณยุกต์เอกกำกับ พยัญชนะต้นเป็นอักษร
ต่ำ และเกิดในพยางค์ตายเสียงยาว ซึ่งในการเขียนมีพยัญชนะต้นเป็นอักษรต่ำ

หน่วยเสียงวรรณยุกต์ที่ 5 เป็นเสียงวรรณยุกต์สูง - ระดับ วรรณยุกต์เสียงนี้
เกิดในพยางค์เป็น ซึ่งในการเขียนมีรูปวรรณยุกต์โทกำกับ พยัญชนะต้นเป็นอักษรสูง
อักษรต่ำที่มี ห หน้า และอักษรกลาง

หน่วยเสียงวรรณยุกต์ที่ 6 มีเสียงวรรณยุกต์ย่อย สองเสียง คือ

6.1 เสียงวรรณยุกต์กลาง - ขึ้น - (ตกตอนท้าย) วรรณยุกต์เสียงนี้
เกิดในพยางค์เป็น ซึ่งในการเขียนมีรูปวรรณยุกต์โทกำกับ พยัญชนะต้นเป็นอักษรต่ำ

6.2 เสียงวรรณยุกต์กลาง - ขึ้น วรรณยุกต์เสียงนี้เกิดในพยางค์ตาย
เสียงสั้น ซึ่งในการเขียนมีพยัญชนะต้นเป็นอักษรสูง อักษรกลาง และอักษรต่ำ

ตารางที่ 31 การแยกเสียงวรรณยุกต์ในภาษาญ้อ ตำบลโนนตาล อำเภอท่าอุเทน
จังหวัดนครพนม

	A	B	C	DL	DS
1					
2	1 	2 ?	4 	2 	5
3					
4		3 	5 	2 	4

หน่วยเสียงวรรณยุกต์ที่ 1 เป็นเสียงวรรณยุกต์กลาง - ตก - ขึ้น วรรณยุกต์เสียงนี้เกิดในพยางค์เป็น ซึ่งในการเขียนไม่มีรูปวรรณยุกต์กำกับ พยัญชนะต้นเป็นอักษรสูง อักษรกลาง และอักษรต่ำ

หน่วยเสียงวรรณยุกต์ที่ 2 มีเสียงวรรณยุกต์ย่อย สองเสียง คือ

2.1' เสียงวรรณยุกต์สูง - ตก - (เส้นเสียงกัก) วรรณยุกต์เสียงนี้เกิดในพยางค์เป็น ซึ่งในการเขียนมีรูปวรรณยุกต์เอกกำกับ พยัญชนะต้นเป็นอักษรสูง อักษรต่ำที่มี ห นำ และอักษรกลาง

2.2' เสียงวรรณยุกต์สูง - ตก วรรณยุกต์เสียงนี้เกิดในพยางค์ตายเสียงยาว ซึ่งในการเขียนมีพยัญชนะต้นเป็นอักษรสูง อักษรต่ำที่มี ห นำ และอักษรกลาง

หน่วยเสียงวรรณยุกต์ที่ 3 มีเสียง วรรณยุกต์ย่อย สองเสียง คือ

3.1' เสียงวรรณยุกต์กลาง - ขึ้น - ตก วรรณยุกต์เสียงนี้เกิดในพยางค์เป็น ซึ่งในการเขียนมีรูปวรรณยุกต์เอกกำกับ พยัญชนะต้นเป็นอักษรต่ำ

3.2' เสียงวรรณยุกต์สูง - ขึ้น - ตก วรรณยุกต์เสียงนี้เกิดในพยางค์ตายเสียงยาว ซึ่งในการเขียนมีพยัญชนะต้นเป็นอักษรต่ำ

หน่วยเสียงวรรณยุกต์ที่ 4 เป็นเสียงวรรณยุกต์สูง - ระดับ วรรณยุกต์เสียงนี้เกิดในพยางค์เป็น ซึ่งในการเขียนมีรูปวรรณยุกต์โทกำกับ พยัญชนะต้นเป็นอักษรสูง อักษรต่ำที่มี ห นำ อักษรกลาง และเกิดในพยางค์ตายเสียงสั้น พยัญชนะต้นเป็นอักษรต่ำ

หน่วยเสียงวรรณยุกต์ที่ 5 มีเสียงวรรณยุกต์ย่อย สองเสียง คือ

5.1' เสียงวรรณยุกต์กลาง - ขึ้น - (ตกตอนท้าย) วรรณยุกต์เสียงนี้เกิดในพยางค์เป็น ซึ่งในการเขียนมีรูปวรรณยุกต์โทกำกับ พยัญชนะต้นเป็นอักษรต่ำ

5.2' เสียงวรรณยุกต์ต่ำ - ขึ้น วรรณยุกต์เสียงนี้เกิดในพยางค์ตายเสียงสั้น ซึ่งในการเขียนมีพยัญชนะต้นเป็นอักษรสูง อักษรต่ำที่มี ห นำ และอักษรกลาง

ตารางที่ 32 การแยกเสียงวรรณยุกต์ในภาษาไทย 'ตัวลโหนก อ่า เกอทำอูเทน
จังหวัดนครพนม

	A	B	C	DL	DS
1	1 ?				
2		3	5	3	6
3	2				
4		4	6	4	5

หน่วยเสียงวรรณยุกต์ที่ 1 เป็นเสียงวรรณยุกต์กลาง - ตก - (เส้นเสียงกัก)

- ขึ้น วรรณยุกต์เสียงนี้เกิดในพยางค์เป็น ซึ่งในการเขียนไม่มีรูปวรรณยุกต์กำกับ พยัญชนะต้นเป็นอักษรสูง หรืออักษรต่ำที่มี ห หน้า

หน่วย เสียงวรรณยุกต์ที่ 2 เป็นเสียงวรรณยุกต์ต่ำ - ตก - ขึ้น วรรณยุกต์เสียงนี้เกิดในพยางค์เป็น ซึ่งในการเขียนไม่มีรูปวรรณยุกต์กำกับ พยัญชนะต้นเป็นอักษรกลาง และอักษรต่ำ

หน่วยเสียงวรรณยุกต์ที่ 3 มีเสียงวรรณยุกต์ย่อย สองเสียง คือ

3.1 เสียงวรรณยุกต์กลาง - ตก - (เส้นเสียงกัก) วรรณยุกต์เสียงนี้เกิดในพยางค์เป็น ซึ่งในการเขียนมีรูปวรรณยุกต์เอกกำกับ พยัญชนะต้นเป็นอักษรสูง อักษรต่ำที่มี ห หน้า และอักษรกลาง

3.2 เสียงวรรณยุกต์กลาง - ตก วรรณยุกต์เสียงนี้เกิดในพยางค์ตาย เสียงยาว ซึ่งในการเขียนมีพยัญชนะต้นเป็นอักษรสูง อักษรต่ำที่มี ห หน้า และอักษรกลาง

หน่วยเสียงวรรณยุกต์ที่ 4 มีเสียงวรรณยุกต์ย่อย สองเสียง คือ

4.1 เสียงวรรณยุกต์ต่ำ - ขึ้น - ตก วรรณยุกต์เสียงนี้เกิดในพยางค์เป็น ซึ่งในการเขียนมีรูปวรรณยุกต์เอกกำกับ พยัญชนะต้นเป็นอักษรต่ำ

4.2' เสียงวรรณยุกต์สูง - ขึ้น - ตก วรรณยุกต์เสียงนี้เกิดในพยางค์ตายเสียงยาว ซึ่งในการเขียนมีพยัญชนะต้นเป็นอักษรต่ำ

หน่วยเสียงวรรณยุกต์ที่ 5 มีเสียงวรรณยุกต์ย่อย สองเสียง คือ

5.1' เสียงวรรณยุกต์กลาง - ระดับ วรรณยุกต์เสียงนี้เกิดในพยางค์เป็น ซึ่งในการเขียนมีรูปวรรณยุกต์โทกำกับ พยัญชนะต้นเป็นอักษรสูง อักษรต่ำที่มี หน้า และอักษรกลาง

5.2' เสียงวรรณยุกต์สูง - ระดับ วรรณยุกต์เสียงนี้เกิดในพยางค์ตายเสียงสั้น ซึ่งในการเขียนมีพยัญชนะต้นเป็นอักษรต่ำ

หน่วยเสียงวรรณยุกต์ที่ 6 มีเสียงวรรณยุกต์ย่อย สองเสียง คือ

6.1' เสียงวรรณยุกต์ต่ำ - ขึ้น - (ตกตอนท้าย) วรรณยุกต์เสียงนี้เกิดในพยางค์เป็น ซึ่งในการเขียนมีรูปวรรณยุกต์โทกำกับ พยัญชนะต้นเป็นอักษรต่ำ

6.2' เสียงวรรณยุกต์ต่ำ - ขึ้น วรรณยุกต์เสียงนี้เกิดในพยางค์ตายเสียงสั้น ซึ่งในการเขียนมีพยัญชนะต้นเป็นอักษรสูง อักษรต่ำที่มี หน้า และอักษรกลาง

ตารางที่ 33 การแยกเสียงวรรณยุกต์ในภาษาไทย ต่ำบลโพนส์วรรค อ่าเกอทำอุเทน

สังหวัดนครพนม

	A	B	C	DL	DS
1	1 \ ? /				
2		3 — ?	5 —	3 —	6 /
3	2 \				
4		4 —	6 /	4 —	5 —

หน่วยเสียงวรรณยุกต์ที่ 1 เป็นเสียงวรรณยุกต์สูง - ตก - (เส้นเสียงกัก) - ขึ้น วรรณยุกต์เสียงนี้เกิดในพยางค์เป็น ซึ่งในการเขียนไม่มีรูปวรรณยุกต์กำกับ พยัญชนะต้นเป็นอักษรสูง หรืออักษรต่ำที่มี ห น้

หน่วยเสียงวรรณยุกต์ที่ 2 เป็นเสียงวรรณยุกต์ต่ำ - ตก - ขึ้น วรรณยุกต์เสียงนี้เกิดในพยางค์เป็น ซึ่งในการเขียนไม่มีรูปวรรณยุกต์กำกับ พยัญชนะต้นเป็นอักษรกลาง และอักษรต่ำ

หน่วยเสียงวรรณยุกต์ที่ 3 มีเสียงวรรณยุกต์ย่อยสองเสียง คือ

3.1 เสียงวรรณยุกต์กลาง - ตก-๑ (เส้นเสียงกัก) วรรณยุกต์เสียงนี้เกิดในพยางค์เป็น ซึ่งในการเขียนมีรูปวรรณยุกต์เอกกำกับ พยัญชนะต้นเป็นอักษรสูง อักษรต่ำที่มี ห น้ และอักษรกลาง

3.2 เสียงวรรณยุกต์สูง - ตก วรรณยุกต์เสียงนี้เกิดในพยางค์ตายเสียงยาว ซึ่งในการเขียนมีพยัญชนะต้นเป็นอักษรสูง อักษรต่ำที่มี ห น้ และอักษรกลาง

หน่วยเสียงวรรณยุกต์ที่ 4 มีเสียงวรรณยุกต์ย่อย สองเสียง คือ

4.1 เสียงวรรณยุกต์กลาง - ขึ้น - ตก วรรณยุกต์เสียงนี้เกิดในพยางค์เป็น ซึ่งในการเขียนมีรูปวรรณยุกต์เอกกำกับ พยัญชนะต้นเป็นอักษรต่ำ

4.2 เสียงวรรณยุกต์ - สูง - ขึ้น - ตก วรรณยุกต์เสียงนี้เกิดในพยางค์ตายเสียงยาว ซึ่งในการเขียนมีพยัญชนะต้นเป็นอักษรต่ำ

หน่วยเสียงวรรณยุกต์ที่ 5 เป็นเสียงวรรณยุกต์สูง - ระดับ วรรณยุกต์เสียงนี้เกิดในพยางค์เป็น ซึ่งในการเขียนมีรูปวรรณยุกต์โทกำกับ พยัญชนะต้นเป็นอักษรสูง อักษรต่ำที่มี ห น้ และอักษรกลาง และเกิดในพยางค์ตายเสียงสั้น พยัญชนะต้นเป็นอักษรต่ำ

หน่วยเสียงวรรณยุกต์ที่ 6 มีเสียงวรรณยุกต์ย่อยสองเสียง คือ

6.1 เสียงวรรณยุกต์ต่ำ - ขึ้น - (ตกตอนท้าย) วรรณยุกต์เสียงนี้เกิดในพยางค์เป็น ซึ่งในการเขียนมีรูปวรรณยุกต์โทกำกับ พยัญชนะต้นเป็นอักษรต่ำ

6.2 เสียงวรรณยุกต์ต่ำ - ขึ้น วรรณยุกต์เสียงนี้เกิดในพยางค์ตายเสียงสั้น ซึ่งในการเขียนมีพยัญชนะต้นเป็นอักษรสูง อักษรต่ำที่มี ห น้ และอักษรกลาง

ตารางที่ 34 การแยกเสียงวรรณยุกต์ในภาษาไทย ต่ابل เรินพระบาท อำเภอกำแพงแสน
จังหวัดนครพนม

	A	B	C	DL	DS
1			2		
2	1		3	2	4
3					
4			4	3	3

หน่วยเสียงวรรณยุกต์ที่ 1 เป็นเสียงวรรณยุกต์ต่ำ - ตก - ขึ้น วรรณยุกต์เสียงนี้เกิดในพยางค์เป็น ซึ่งในการเขียนไม่มีรูปวรรณยุกต์กำกับ พยัญชนะต้นเป็นอักษรสูง อักษรกลาง และอักษรต่ำ

หน่วยเสียงวรรณยุกต์ที่ 2 มีเสียงวรรณยุกต์ย่อยสองเสียง คือ

2.1 เสียงวรรณยุกต์กลาง - ตก (เส้นเสียงกัก) วรรณยุกต์เสียงนี้เกิดในพยางค์เป็น ซึ่งในการเขียนมีรูปวรรณยุกต์เอกกำกับ พยัญชนะต้นเป็นอักษรสูง อักษรต่ำที่มี ห น้ํา และอักษรกลาง และมีรูปวรรณยุกต์โทกำกับ พยัญชนะต้นเป็นอักษรสูง หรืออักษรต่ำที่มี ห น้ํา

2.2 เสียงวรรณยุกต์กลาง - ตก วรรณยุกต์เสียงนี้เกิดในพยางค์ตายเสียงยาว ซึ่งในการเขียนมีพยัญชนะต้นเป็นอักษรสูง อักษรต่ำที่มี ห น้ํา และอักษรกลาง

หน่วยเสียงวรรณยุกต์ที่ 3 มีเสียงวรรณยุกต์ย่อยสองเสียง คือ

3.1 เสียงวรรณยุกต์กลาง - ขึ้น - ตก วรรณยุกต์เสียงนี้เกิดในพยางค์เป็น ซึ่งในการเขียนมีรูปวรรณยุกต์เอกกำกับ พยัญชนะต้นเป็นอักษรต่ำ และรูปวรรณยุกต์โทกำกับ พยัญชนะต้นเป็นอักษรกลาง และเกิดในพยางค์ตายเสียงยาว พยัญชนะต้นเป็นอักษรต่ำ

3.2 เสียงวรรณยุกต์สูง - ระดับ วรรณยุกต์เสียงนี้เกิดในพยางค์ตาย
เสียงสั้น ซึ่งในการเขียนมีพยัญชนะต้นเป็นอักษรต่ำ

หน่วยเสียงวรรณยุกต์ที่ 4 มีเสียงวรรณยุกต์ย่อยสองเสียง คือ

4.1 เสียงวรรณยุกต์กลาง - ขึ้น - (ตกตอนท้าย) วรรณยุกต์เสียงนี้เกิด
ในพยางค์เป็น ซึ่งในการเขียนมีรูปวรรณยุกต์โทกำกับ พยัญชนะต้นเป็นอักษรต่ำ

4.2 เสียงวรรณยุกต์กลาง - ขึ้น วรรณยุกต์เสียงนี้เกิดในพยางค์ตาย
เสียงสั้น ซึ่งในการเขียนมีพยัญชนะต้นเป็นอักษรสูง อักษรต่ำที่มี ห หน้า และอักษรกลาง

ตารางที่ 35 การแยกเสียงวรรณยุกต์ในภาษาไทย ตำบลนางัว อำเภอนาหว้า จังหวัด
นครพนม

	A	E	C	DL	DS
1					
2	1	2	4	2	5
3					
4		3	5	3	

หน่วยเสียงวรรณยุกต์ที่ 1 เป็นเสียงวรรณยุกต์กลาง - ตก - ขึ้น วรรณยุกต์
เสียงนี้เกิดในพยางค์เป็น ซึ่งในการเขียนไม่มีรูปวรรณยุกต์กำกับ พยัญชนะต้นเป็นอักษร
สูง อักษรกลาง และอักษรต่ำ

หน่วยเสียงวรรณยุกต์ที่ 2 มีเสียงวรรณยุกต์ย่อยสองเสียง คือ

2.1 เสียงวรรณยุกต์กลาง - ตก - (เส้นเสียงกัก) วรรณยุกต์เสียงนี้
เกิดในพยางค์เป็น ซึ่งในการเขียนมีรูปวรรณยุกต์เอกกำกับ พยัญชนะต้นเป็นอักษรสูง
อักษรต่ำที่มี ห หน้า และอักษรกลาง

2.3 เสียงวรรณยุกต์กลาง - ตก วรรณยุกต์เสียงนี้เกิดในพยางค์ตาย เสียงยาว ซึ่งในการเขียนมีพยัญชนะต้นเป็นอักษรสูง อักษรต่ำที่มี ห นำ และอักษรกลาง

หน่วยเสียงวรรณยุกต์ที่ 3 เป็นเสียงวรรณยุกต์กลาง - ขึ้น - ตก วรรณยุกต์เสียงนี้เกิดในพยางค์เป็น ซึ่งในการเขียนมีรูปวรรณยุกต์เอกกำกับ พยัญชนะต้นเป็นอักษรต่ำ และเกิดในพยางค์ตายเสียงยาว พยัญชนะต้นเป็นอักษรต่ำ

หน่วยเสียงวรรณยุกต์ที่ 4 เป็นเสียงวรรณยุกต์สูง - ระดับ วรรณยุกต์เสียงนี้เกิดในพยางค์เป็น ซึ่งในการเขียนมีรูปวรรณยุกต์โทกำกับ พยัญชนะต้นเป็นอักษรสูง อักษรต่ำที่มี ห นำ และอักษรกลาง

หน่วยเสียงวรรณยุกต์ที่ 5 มีเสียงวรรณยุกต์ย่อย สองเสียง คือ

5.1 เสียงวรรณยุกต์กลาง - ขึ้น - ตก (ตกตอนท้าย) วรรณยุกต์เสียงนี้เกิดในพยางค์เป็น ซึ่งในการเขียนมีรูปวรรณยุกต์โทกำกับ พยัญชนะต้นเป็นอักษรต่ำ

5.2 เสียงวรรณยุกต์ต่ำ-ขึ้น - (ตกตอนท้าย) วรรณยุกต์เสียงนี้เกิดในพยางค์ตาย เสียงสั้น ซึ่งในการเขียนมีพยัญชนะต้นเป็นอักษรสูง อักษรกลาง และอักษรต่ำ

ตารางที่ 36 การแยกเสียงวรรณยุกต์ในภาษาไทย ต่ำบนานหว่า อำเภอนานหว่า จังหวัดนครพนม

	A	B	C	DL	DS
1					
2					
3					
4					

หน่วยเสียงวรรณยุกต์ที่ 1 เป็นเสียงวรรณยุกต์กลาง - ตก - (เส้นเสียงกัก)
- ขึ้น วรรณยุกต์เสียงนี้เกิดในพยางค์เป็น ซึ่งในการเขียนไม่มีรูปวรรณยุกต์กำกับ พยัญ
ชนะต้นเป็นอักษรสูง หรืออักษรต่ำที่มี ห น้ า

หน่วยเสียงวรรณยุกต์ที่ 2 เป็นเสียงวรรณยุกต์ต่ำ - ตก - ขึ้น (ตกตอนท้าย)
วรรณยุกต์เสียงนี้เกิดในพยางค์เป็น ซึ่งในการเขียนไม่มีรูปวรรณยุกต์กำกับ พยัญชนะต้น
เป็นอักษรกลาง และอักษรต่ำ

หน่วยเสียงวรรณยุกต์ที่ 3 มีเสียงวรรณยุกต์ย่อย สองเสียง คือ

3.1 เสียงวรรณยุกต์กลาง - ตก - (เส้นเสียงกัก) วรรณยุกต์เสียงนี้เกิด
ในพยางค์เป็น ซึ่งในการเขียนมีรูปวรรณยุกต์เอกกำกับ พยัญชนะต้นเป็นอักษรสูง อักษร
ต่ำที่มี ห น้ า และอักษรกลาง

3.2 เสียงวรรณยุกต์กลาง - ตก วรรณยุกต์เสียงนี้เกิดในพยางค์ตาย
เสียงยาว ซึ่งในการเขียนมีพยัญชนะต้นเป็นอักษรสูง อักษรต่ำที่มี ห น้ า และอักษรกลาง

หน่วยเสียงวรรณยุกต์ที่ 4 เป็นเสียงวรรณยุกต์สูง - ขึ้น - ตก วรรณยุกต์นี้
เกิดในพยางค์เป็น ซึ่งในการเขียนมีรูปวรรณยุกต์เอกกำกับ พยัญชนะต้นเป็นอักษรต่ำ และ
เกิดในพยางค์ตายเสียงยาว พยัญชนะต้นเป็นอักษรต่ำ

หน่วยเสียงวรรณยุกต์ที่ 5 เป็นเสียงวรรณยุกต์สูง - ระดับ วรรณยุกต์เสียง
นี้เกิดในพยางค์เป็น ซึ่งในการเขียนมีรูปวรรณยุกต์โทกำกับ พยัญชนะต้นเป็นอักษรสูง
อักษรต่ำที่มี ห น้ า และอักษรกลาง

หน่วยเสียงวรรณยุกต์ที่ 6 มีเสียงวรรณยุกต์ย่อยสองเสียง คือ

6.1 เสียงวรรณยุกต์กลาง - ขึ้น - (ตกตอนท้าย) วรรณยุกต์เสียงนี้
เกิดในพยางค์เป็น ซึ่งในการเขียนมีรูปวรรณยุกต์โทกำกับ พยัญชนะต้นเป็นอักษรต่ำ

6.2 เสียงวรรณยุกต์กลาง - ขึ้น วรรณยุกต์เสียงนี้เกิดในพยางค์ตาย
เสียงสั้น ซึ่งในการเขียนมีพยัญชนะต้นเป็นอักษรสูง อักษรกลาง และอักษรต่ำ

ตารางที่ 37 การแยกเสียงวรรณยุกต์ในตำบลดัชนีจเหล่าพัฒนา อำเภอนาหว้า

จังหวัดนครพนม

	A	E	C	DL	DS
1	1 \ ? /				
2		3 — ?	5 —	3 — \	6 /
3	2 —				
4		4 — \	6 /	4 — \	5 —

หน่วยเสียงวรรณยุกต์ที่ 1 เป็นเสียงวรรณยุกต์กลาง - ตก - (เส้นเสียงกัก)

- ขึ้น วรรณยุกต์เสียงนี้เกิดในพยางค์เป็น ซึ่งในการเขียนไม่มีรูปวรรณยุกต์กำกับ พยัญชนะต้นเป็นอักษรสูง หรืออักษรต่ำที่มี ห หน้า

หน่วยเสียงวรรณยุกต์ที่ 2 เป็นเสียงวรรณยุกต์ต่ำ - ตก - ขึ้น วรรณยุกต์เสียงนี้เกิดในพยางค์เป็น ซึ่งในการเขียนไม่มีรูปวรรณยุกต์กำกับ พยัญชนะต้นเป็นอักษรกลาง และอักษรต่ำ

หน่วยเสียงวรรณยุกต์ที่ 3 มีเสียงวรรณยุกต์ย่อยสองเสียง คือ

3.1 เสียงวรรณยุกต์กลาง - ตก - (เส้นเสียงกัก) วรรณยุกต์เสียงนี้เกิดในพยางค์เป็น ซึ่งในการเขียนมีรูปวรรณยุกต์เอกกำกับ พยัญชนะต้นเป็นอักษรสูง อักษรต่ำที่มี ห หน้า และอักษรกลาง

3.2 เสียงวรรณยุกต์กลาง - ตก วรรณยุกต์เสียงนี้เกิดในพยางค์ตาย เสียงยาว ซึ่งในการเขียนมีพยัญชนะต้นเป็นอักษรสูง อักษรต่ำที่มี ห หน้า และอักษรกลาง

หน่วยเสียงวรรณยุกต์ที่ 4 มีเสียงวรรณยุกต์ย่อยสองเสียง คือ

4.1 เสียงวรรณยุกต์กลาง - ขึ้น - ตก วรรณยุกต์เสียงนี้เกิดในพยางค์เป็น ซึ่งในการเขียนมีรูปวรรณยุกต์เอกกำกับ พยัญชนะต้นเป็นอักษรต่ำ

4.2 เสียงวรรณยุกต์สูง - ขึ้น - ตก วรรณยุกต์เสียงนี้เกิดในพยางค์ตาย
เสียงยาว ซึ่งในการเขียนมีพยัญชนะต้นเป็นอักษรต่ำ

หน่วยเสียงวรรณยุกต์ที่ 5 มีเสียงวรรณยุกต์ย่อย สองเสียง คือ

5.1 เสียงวรรณยุกต์กลาง - ระดับ วรรณยุกต์เสียงนี้เกิดในพยางค์เป็น
ซึ่งในการเขียนมีรูปวรรณยุกต์โทกำกับ พยัญชนะต้นเป็นอักษรสูง อักษรต่ำที่มี ห หน้า
และอักษรกลาง

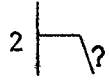

5.2 เสียงวรรณยุกต์สูง - ระดับ วรรณยุกต์เสียงนี้เกิดในพยางค์ตาย
เสียงสั้น ซึ่งในการเขียนมีพยัญชนะต้นเป็นอักษรต่ำ

หน่วยเสียงวรรณยุกต์ที่ 6 มีเสียงวรรณยุกต์ย่อยสองเสียง คือ

6.1 เสียงวรรณยุกต์ต่ำ - ขึ้น (ตกตอนท้าย) วรรณยุกต์เสียงนี้เกิดใน
พยางค์เป็น ซึ่งในการเขียนมีรูปวรรณยุกต์โทกำกับ พยัญชนะต้นเป็นอักษรต่ำ

6.2 เสียงวรรณยุกต์ต่ำ - ขึ้น วรรณยุกต์เสียงนี้เกิดในพยางค์ตาย
เสียงสั้น ซึ่งในการเขียนมีพยัญชนะต้นเป็นอักษรสูง อักษรต่ำที่มี ห หน้า และอักษร
กลาง

ตารางที่ 38 การแยกเสียงวรรณยุกต์ในภาษาญ้อ ตำบลบ้านเสี้ยว อำเภอนาหว้า
จังหวัดนครพนม

	A	B	C	DL	DS
1					
2	1 	2 	4 	2 	5
3					
4		3 	5 	3 	

หน่วยเสียงวรรณยุกต์ที่ 1 เป็นเสียงวรรณยุกต์ต่ำ - ตก - ขึ้น วรรณยุกต์เสียงนี้เกิดในพยางค์เป็น ซึ่งในการเขียนไม่มีรูปวรรณยุกต์กำกับ พยัญชนะต้นเป็นอักษรสูง อักษรกลาง และอักษรต่ำ

หน่วยเสียงวรรณยุกต์ที่ 2 มีเสียงวรรณยุกต์ย่อยสองเสียง คือ

2.1 เสียงวรรณยุกต์กลาง - ตก - (เส้นเสียงกัก) วรรณยุกต์เสียงนี้เกิดในพยางค์เป็น ซึ่งในการเขียนมีรูปวรรณยุกต์เอกกำกับ พยัญชนะต้นเป็นอักษรสูง อักษรต่ำที่มี ห น้ า และอักษรกลาง

2.2 เสียงวรรณยุกต์กลาง - ตก วรรณยุกต์เสียงนี้เกิดในพยางค์ตายเสียงยาว ซึ่งในการเขียนมีพยัญชนะต้นเป็นอักษรสูง อักษรต่ำที่มี ห น้ า และอักษรกลาง

หน่วยเสียงวรรณยุกต์ที่ 3 มีเสียงวรรณยุกต์ย่อย สองเสียง คือ

3.1 เสียงวรรณยุกต์กลาง - ขึ้น - ตก วรรณยุกต์เสียงนี้เกิดในพยางค์เป็น ซึ่งในการเขียนมีรูปวรรณยุกต์เอกกำกับ พยัญชนะต้นเป็นอักษรต่ำ

3.2 เสียงวรรณยุกต์สูง - ขึ้น - ตก วรรณยุกต์เสียงนี้เกิดในพยางค์ตายเสียงยาว พยัญชนะต้นเป็นอักษรต่ำ

หน่วยเสียงวรรณยุกต์ที่ 4 เป็นเสียงวรรณยุกต์กลาง - ระดับ วรรณยุกต์เสียงนี้เกิดในพยางค์เป็น ซึ่งในการเขียนมีรูปวรรณยุกต์โทกำกับ พยัญชนะต้นเป็นอักษรสูง อักษรต่ำที่มี ห น้ า และอักษรกลาง

หน่วยเสียงวรรณยุกต์ที่ 5 มีเสียงวรรณยุกต์ย่อย สองเสียง คือ

5.1 เสียงวรรณยุกต์กลาง - ขึ้น - (ตกตอนท้าย) วรรณยุกต์เสียงนี้เกิดในพยางค์เป็น ซึ่งในการเขียนมีรูปวรรณยุกต์โทกำกับ พยัญชนะต้นเป็นอักษรต่ำ

5.2 เสียงวรรณยุกต์ต่ำ - ขึ้น วรรณยุกต์เสียงนี้เกิดในพยางค์ตายเสียงสั้น ซึ่งในการเขียนมีพยัญชนะต้นเป็นอักษรสูง อักษรกลาง และอักษรต่ำ

กลุ่มย่อยของภาษาญ้อ

เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบการแยกเสียงวรรณยุกต์และลักษณะของเสียงวรรณยุกต์ของภาษาญ้อทั้ง 26 ตำบล ตามรายละเอียดในตารางที่ 23 - 38 ที่ได้กล่าวมาแล้วเป็นหลัก จะทำให้สามารถจัดกลุ่มย่อยของภาษาญ้อได้ทั้งสิ้น 7 กลุ่ม¹ (ดูแผนที่ 2 หน้า 265) ดังต่อไปนี้

1. กลุ่มที่ 1 ได้แก่ภาษาญ้อตำบลขม้น ตำบลเชียงเครือ ตำบลดงขุ่น ตำบลดงมะไฟ ตำบลดงโฉบ ตำบลท่าแร่ ตำบลธาตุเชิงชุม ตำบลธาตุนาเวง ตำบลนาแก้ว ตำบลนาตงวัฒนา ตำบลบ้านโพน ตำบลพังขว้าง และตำบลเหล่าโพนค้อ อำเภอเมือง จังหวัดสกลนคร ดังตารางที่ 39 ต่อไปนี้

ตารางที่ 39 แสดงภาษาญ้อย่อยกลุ่มที่ 1

	A	E	C	DL	DS
1			3		
2	1				4
3					
4	2		4		3

¹ เครื่องหมาย tone letter

(เช่น)

ใช้แสดงลักษณะ

ทางสัทศาสตร์ของเสียงวรรณยุกต์ พอเป็นสังเขปเท่านั้น เนื่องจากการออกเสียงในแต่ละตำบลมีได้เหมือนกันในรายละเอียด แม้ว่าจะจัดให้ภาษาญ้อย่อยเหล่านั้นอยู่ในกลุ่มเดียวกันก็ตาม

ภาษาญ้อย่อยกลุ่มที่ 1 นี้ มีการแยกเสียงวรรณยุกต์เหมือนกับเสียงวรรณยุกต์
ภาษาญ้อ (Yo) จังหวัดลกลนคร ที่เจมส์ อาร์ เชมเบอร์เลน (James R.
Chamberlain)² ได้ศึกษาไว้ กล่าวคือ เสียงวรรณยุกต์ในภาษาญ้อจังหวัดลกล
นคร มีทั้งหมด 4 หน่วยเสียงวรรณยุกต์คือ หน่วยเสียงวรรณยุกต์ที่ 1 ได้แก่ เสียงวรรณยุกต์
เกิดในแถว A 1, 2 และ 3 หน่วยเสียงวรรณยุกต์ที่ 2 ได้แก่เสียงวรรณยุกต์ที่เกิด
ในแถว A 4 หน่วยเสียงวรรณยุกต์ที่ 3 ได้แก่เสียงวรรณยุกต์ที่เกิดในแถว B1, 2, 3,
C1, DL 1, 2, 3 และ DS 4 และหน่วยเสียงวรรณยุกต์ที่ 4 ได้แก่เสียง
วรรณยุกต์ที่เกิดในแถว B4, C 2, 3 และ 4 , DS 1 , 2 และ 3

2. กลุ่มที่ 2 ได้แก่ภาษาญ้อตำบลเวินพระบาท อำเภอท่าอุเทนจังหวัดนคร
พนม ดังตารางที่ 40 ต่อไปนี้

ตารางที่ 40 แสดงภาษาญ้อย่อย กลุ่มที่ 2

	A	B	C	DL	DS
1			2 (?)		
2	1		3		4
3					
4			4	3	3

²James R. Chamberlain, "A New look at the History and
Classification of the Thai Languages," in Studies in Tai
Linguistics in Honor of William J. Gedney , edited by Jimmy G.
Harris and James R. Chamberlain (Bangkok : CIEL, 1975) p. 52.

ภาษาย่อยกลุ่มที่ 2 นี้ มีการแยกเสียงวรรณยุกต์ที่แตกต่างไปจากกลุ่มที่ 1 กล่าวคือ ไม่มีการแยกเสียงวรรณยุกต์ในแถว A ส่วน B 1, 2, 3 กับ C 1 มีเสียงวรรณยุกต์ อย่างเดียวกัน และ B 4 กับ C 2, 3 มีเสียงวรรณยุกต์ อย่างเดียวกัน ส่วน C 4 เป็นอีก 1 หน่วยเสียงวรรณยุกต์ ซึ่งลักษณะการแยกเสียงวรรณยุกต์ในแถว B และ C ของภาษากลุ่มนี้ มีลักษณะเหมือนกันกับการแยกเสียงวรรณยุกต์ของภาษาไทยถิ่น (หรือภาษาลาว)¹ ในอำเภอเมือง จังหวัดนครพนม ซึ่งมีระบบวรรณยุกต์ดังนี้

ตารางที่ 41 แสดงการแยกเสียงวรรณยุกต์ในภาษาไทยถิ่น อำเภอเมือง จังหวัดนครพนม

	A	B	C	DL	DS
1			3		
2	1		4		5
3					
4	2		5	4	

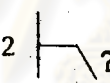
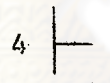
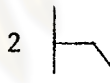

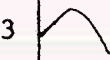
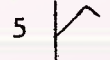
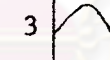
เนื่องจากตำบลเวินพระบาท ซึ่งเป็นตำบลเดียวในอำเภอท่าอุเทน จังหวัดนครพนมที่มีระบบวรรณยุกต์ดังกล่าวนี้ มีอาณาเขตติดกับอำเภอเมือง จังหวัดนครพนม ดังนั้นอาจทำให้มีอิทธิพลของภาษาไทยถิ่นของอำเภอเมืองเข้าไปปะปนได้ นอกจากนี้

¹ ผู้บอกภาษาเรียกภาษาไทยถิ่นที่ใช้ในชีวิตประจำวันในอำเภอเมืองนครพนม

จากการสำรวจยังพบว่า ตำบลเวินพระบาท ซึ่งมีจำนวนหมู่บ้าน 8 หมู่ พูดภาษาญ้อเพียง 4 หมู่บ้าน เท่านั้น ส่วนที่เหลือใช้ภาษาลาว

3. กลุ่มที่ 3 ได้แก่ภาษาญ้อตำบลนางัว และตำบลบ้านเสียว อำเภอหนองบัว จังหวัดนครพนม ดังตารางที่ 42 ต่อไปนี้

ตารางที่ 42 แสดงภาษาญ้อย่อยกลุ่มที่ 3

	A	B	C	DL	DS
1					
2	1 	2 ?	4 	2 	5
3					
4		3 	5 	3 	

ภาษาญ้อย่อยกลุ่มที่ 3 นี้ ไม่มีการแยกเสียงวรรณยุกต์ทั้งในแถว A และแถว DS ส่วนในแถว B, C และ DL มีการแยกเสียงแบบเดียวกัน คือ แยกระหว่าง 1, 2, 3 กับ 4 ซึ่งเมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มที่ 4 แล้ว จะเห็นได้ว่าการแยกเสียงทั้งในแถว A, B, C และ DL เป็นอย่างเดียวกัน แต่แตกต่างกันในแถว DS ทั้งนี้เพราะว่า กลุ่มที่ 3 ไม่มีการแยกเสียงวรรณยุกต์ในแถว DS ส่วนกลุ่มที่ 4 จะมีการแยกเสียงวรรณยุกต์แบบเดียวกันกับแถว B, C และ DL

4. กลุ่มที่ 4 ได้แก่ ภาษาญ้อ ตำบลท่าจำปา และตำบลโนนตาล อำเภอท่าอุเทน จังหวัดนครพนม ดังตารางที่ 43 ต่อไปนี้

ตารางที่ 43 แสดงภาษาญ้อย่อยกลุ่มที่ 4

	A	B	C	DL	DS
1					
2	1	2	4	2	5
3					
4		3	5	3	4

เมื่อพิจารณาจากตาราง จะเห็นได้ว่า ภาษาญ้อย่อยกลุ่มที่ 4 นี้ ไม่มีการแยกเสียงวรรณยุกต์ในแถว A แต่อย่างไร ส่วนแถว B, C, DL และ DS จะมีการแยกเสียงวรรณยุกต์อย่างเดียวกัน คือ มีการแยกระหว่าง 1, 2, 3 กับ 4

5. กลุ่มที่ 5 ได้แก่ภาษาญ้อตำบลนายมัน อำเภอท่าอุเทน จังหวัดนครพนม และตำบลนาหว้า อำเภอนาหว้า จังหวัดนครพนม ดังตารางที่ 44 ต่อไปนี้

ตารางที่ 44 แสดงภาษาญ้อย่อยกลุ่มที่ 5

	A	B	C	DL	DS
1	1				
2		3	5	3	6
3	2				
4		4	6	4	

ภาษาญ้อย่อยกลุ่มที่ 5 มีการแยกเสียงวรรณยุกต์แถว A, B, C และ DL เหมือนกับกลุ่มที่ 6 แต่แตกต่างกันที่แถว DS ซึ่งในกลุ่มที่ 6 จะมีการแยกเสียงวรรณยุกต์เป็นแบบ DS 1, 2, 3, 4 กับ 4 ส่วนในกลุ่มที่ 5 นี้ ไม่มีการแยกเสียงวรรณยุกต์ในแถว DS กล่าวคือ แถว DS มีเพียง 1 เสียงวรรณยุกต์เท่านั้น คือ DS 1, 2, 3, 4

6. กลุ่มที่ 6 ได้แก่ภาษาญ้อย่อยตำบลท่าอุเทน ตำบลบ้านค้อ ตำบลโพนบก ตำบลโพนสวรรค์ อำเภอท่าอุเทน จังหวัดนครพนม ตำบลบ้านเหล่าพัฒนา อำเภอนาหว้า จังหวัดนครพนม ดังตารางที่ 45 ต่อไปนี้

ตารางที่ 45 แสดงภาษาญ้อย่อยกลุ่มที่ 6

	A	B	C	DL	DS
1	1 1/2				
2		3 3/4	5 5	3 3/4	6 6
3	2 2				
4		4 4	6 6	4 4	5 5

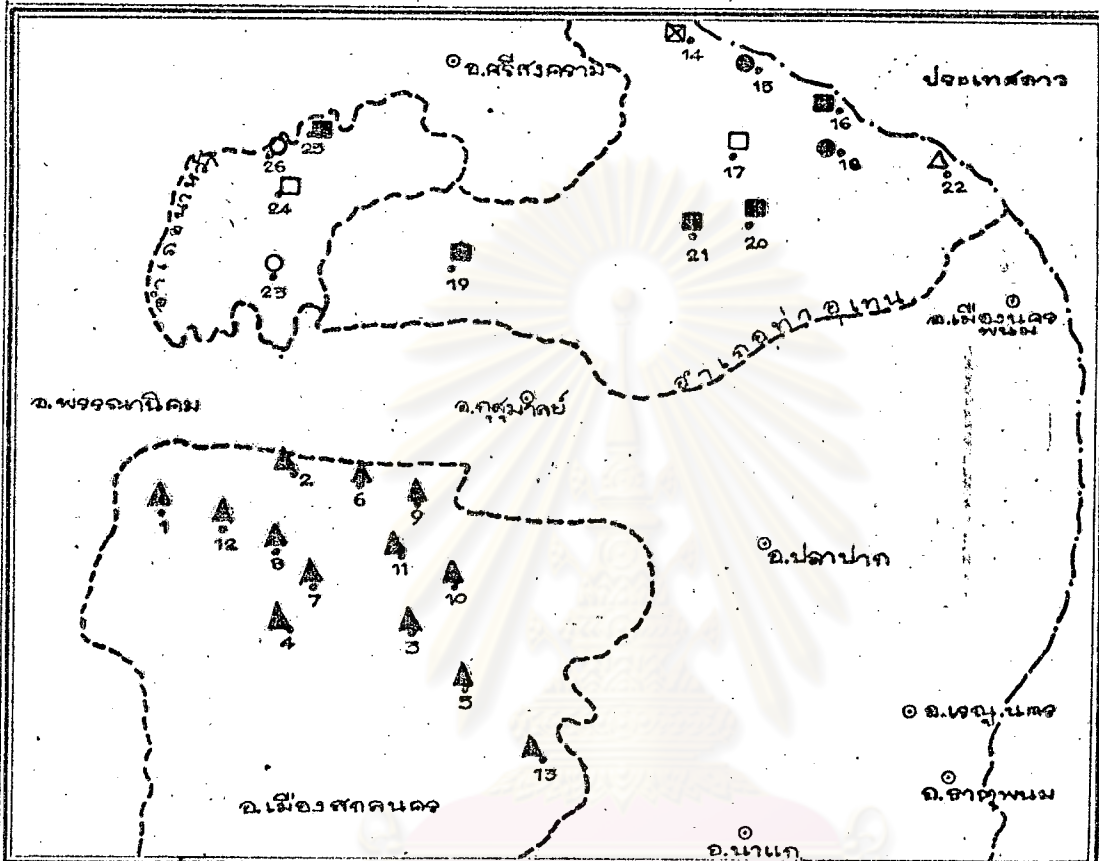
ภาษาญ้อย่อยกลุ่มที่ 6 นี้ แถว A จะมีการแยก A 1 กับ A 2, 3, 4 ส่วนแถว B, C, DL และ DS จะมีการแยกเสียงวรรณยุกต์เป็นแบบเดียวกัน คือ แยกระหว่าง 1, 2 3 กับ 4

7. กลุ่มที่ 7 ได้แก่ ภาษาน้อยตำบลไชยบุรี อำเภอท่าอุเทน จังหวัดนครพนม
 ดังตารางที่ 46 ต่อไปนี้

ตารางที่ 46 แสดงภาษาน้อยย่อยกลุ่มที่ 7

	A	B	C	DL	DS
1	1 				
2		3 	4 	3 	5
3	2 				
4			5 	4 	4

ภาษาน้อยย่อยกลุ่มที่ 7 นี้ มีการแยกเสียงวรรณยุกต์ที่แตกต่างจากกลุ่มที่ 3 และ 4 กล่าวคือ แถว A มีการแยกระหว่าง A 1 กับ A 2, 3, 4 จึงทำให้แถว A มี 2 หน่วยเสียงวรรณยุกต์ แถว B แยกระหว่าง B 1, 2, 3 กับ B 4 และ B 4 มีเสียงวรรณยุกต์เหมือน C 1, 2, 3 ส่วนแถว DL มีการแยกเสียงวรรณยุกต์เหมือนกับแถว B คือแยกระหว่าง 1, 2, 3 กับ 4 แต่ DL 4 นั้นจะมีเสียงวรรณยุกต์อย่างเดียวกับ DS 4 (เหตุผลที่สัดให้ DS 4 เป็นหน่วยเสียงวรรณยุกต์ที่ 4 เหมือนกันกับ B 1, C 1, 2, 3 และ DL 4 ดูรายละเอียดในบทที่ 4 หน้า 83)

1. ต. ขมิ้น	2. ต. เขียวเคี้ยว	3. ต. ดงขันธ์	4. ต. ดงมะไฟ	5. ต. ตอริบ
6. ต. ทำนง	7. ต. ชาติเจริญ	8. ต. ชาติเขมา	9. ต. นาแก้ว	10. ต. นาหลวง
11. ต. บ้านโพธิ์	12. ต. พังขัว	13. ต. เหนือโพธิ์	14. ต. ไชยบุรี	15. ต. ท่าจำปา
16. ต. ท่าอุเทน	17. ต. เขามัน	18. ต. ไนนาตาล	19. ต. บ้านคำ	20. ต. โพนบก
21. ต. โพนสวรรค์	22. ต. เวียงพางคำ	23. ต. นาไร่	24. ต. นาหว้า	25. ต. บ้านเหล่าพัฒนา
26. ต. บ้านเขี้ยว				

กลุ่มที่ 1

1	3	3	3	4
1	3	4	3	4
1	3	4	3	4
2	4	4	4	3

กลุ่มที่ 2

1	2	2	2	4
1	2	3	2	4
1	2	3	2	4
1	3	4	3	3

กลุ่มที่ 3

1	2	4	2	5
1	2	4	2	5
1	2	4	2	5
1	3	5	3	5

กลุ่มที่ 4

1	2	4	2	5
1	2	4	2	5
1	2	4	2	5
1	3	5	3	4

กลุ่มที่ 5

1	3	5	3	6
2	3	5	3	6
2	3	5	3	6
2	4	6	4	6

กลุ่มที่ 6

1	3	5	3	6
2	3	5	3	6
2	3	5	3	6
2	4	6	4	5

กลุ่มที่ 7

1	3	4	3	5
2	3	4	3	5
2	3	4	3	5
2	4	5	4	4

แผนที่ 2 แสดงภาษาชื่อย่อย 7 กลุ่ม

เปรียบเทียบลักษณะทางสัทศาสตร์ของเสียงวรรณยุกต์ในภาษาญ้อย่อยกลุ่มต่าง ๆ

ภาษาญ้อย่อยจำนวน 7 กลุ่มที่ได้กล่าวมาแล้ว เมื่อนำการแยกเสียงวรรณยุกต์ และลักษณะของเสียงวรรณยุกต์ในแต่ละกลุ่มมาเปรียบเทียบกัน โดยพิจารณาแต่ละแถว ตั้งแต่แถว A, แถว B, แถว C แถว DL และแถว DS แล้ว พบว่ามี ลักษณะสำคัญหลายประการที่นำสนใจศึกษาเป็นอย่างยิ่ง

เพื่อให้การเปรียบเทียบวรรณยุกต์ของแต่ละกลุ่มเห็นได้อย่างชัดเจน จะเสนอ การเปรียบเทียบในรูปของตาราง โดยเรียงลำดับตั้งแต่กลุ่มที่ 1 ถึง กลุ่มที่ 7 พร้อมทั้งบรรยายถึงความแตกต่างและความใกล้เคียงกันของเสียงในแต่ละกลุ่ม แล้วนำลักษณะ สำคัญที่ปรากฏในตารางเปรียบเทียบไปแสดงในแผนที่เพื่อแสดงแหล่งข้อมูลที่มีลักษณะดังกล่าว ดังต่อไปนี้ คือ

ศูนย์วิทยทรัพยากร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

¹ แผนที่ที่แสดงไว้ในบทนี้ ประกอบด้วยแผนที่ 2 ลักษณะ คือ แผนที่แสดงการเปรียบเทียบการแยกเสียงวรรณยุกต์ในแต่ละแถว กับแผนที่แสดงการเปรียบเทียบลักษณะของเสียงวรรณยุกต์

ตารางที่ 47 เปรียบเทียบการแยกเสียงวรรณยุกต์และลักษณะของเสียงวรรณยุกต์ในแถว A

แถว A	กลุ่มที่ 1	กลุ่มที่ 2	กลุ่มที่ 3	กลุ่มที่ 4	กลุ่มที่ 5	กลุ่มที่ 6	กลุ่มที่ 7
1 ขา ฉี ฉุ	┌	┌	┌	┌	┌	┌	┌
2 กา ชี ฌ	┌	┌	┌	┌	┌	┌	┌
3 บา ชี ฌ	┌	┌	┌	┌	┌	┌	┌
4 คา พิ ฌ	┌	┌	┌	┌	┌	┌	┌

การแยกเสียงวรรณยุกต์ในแถว A แบ่งได้เป็น 3 แบบ (ดูแผนที่ 3 หน้า 273) คือ

แบบที่ 1 A 1, 2, 3 กับ A 4 ได้แก่ภาษาย่อยกลุ่มที่ 1

แบบที่ 2 A 1, 2, 3, 4 ได้แก่ภาษาย่อยกลุ่มที่ 2, 3 และ 4

แบบที่ 3 A 1 กับ A 2, 3, 4 ได้แก่ภาษาย่อยกลุ่มที่ 5, 6 และ 7

ลักษณะของเสียงวรรณยุกต์ในแถว A สามารถเปรียบเทียบได้เป็น 2

ลักษณะ คือ

ลักษณะที่ 1 ลักษณะของเสียงวรรณยุกต์ ใน A 1 มีความแตกต่างกัน 3

แบบ คือ แบบที่ 1 กลุ่มที่ใช้เสียงวรรณยุกต์ ตก - ขึ้น แบบที่ 2 กลุ่มที่ใช้เสียง

วรรณยุกต์ ตก - (เสียงลงคอก หรือ creaky interruption) - ขึ้น และแบบ

ที่ 3 กลุ่มที่ใช้เสียงวรรณยุกต์ ตก - (เส้นเสียงกัก หรือ glottal interruption)

- ขึ้น (ดูแผนที่ 4 หน้า 274)

ลักษณะที่ 2 ลักษณะของเสียงวรรณยุกต์ใน A4 มีความแตกต่างกัน 2-

แบบคือ แบบที่ 1 กลุ่มที่ใช้เสียงวรรณยุกต์ระดับ และแบบที่ 2 กลุ่มที่ใช้เสียงวรรณยุกต์

ต่ำ - ขึ้น (ดูแผนที่ 5 หน้า 275)

ส่วนลักษณะของเสียงวรรณยุกต์ใน A 2, 3 : ทุกกลุ่มมีลักษณะเหมือนกัน กล่าวคือ เป็นเสียงวรรณยุกต์ ตก - ขึ้น ซึ่งไม่ว่าแสดงไว้ในแผนี่เปรียบเทียบ

เมื่อพิจารณาลักษณะของเสียงวรรณยุกต์ในแถว A ทั้งหมด พบว่า กลุ่มย่อยที่ 1 มีลักษณะเหมือนกับกลุ่มย่อยที่ 2, 3 และ 4 ใน A 1, 2, 3 แต่ต่างกับที่ A 4 ส่วนกลุ่มย่อยที่ 2, 3 และ 4 มีลักษณะเหมือนกันโดยตลอด เช่นเดียวกับกลุ่มย่อยที่ 5 และ 7 ที่เหมือนกันโดยตลอด และมีลักษณะใกล้เคียงกับ กลุ่มย่อยที่ 6 แต่ต่างกับที่ A1 เท่านั้น

ตารางที่ 48 เปรียบเทียบการแยกเสียงวรรณยุกต์ และลักษณะของเสียงวรรณยุกต์ ในแถว B

แถว B	กลุ่มที่ 1	กลุ่มที่ 2	กลุ่มที่ 3	กลุ่มที่ 4	กลุ่มที่ 5	กลุ่มที่ 6	กลุ่มที่ 7
1 ข่า ฮั ฮู่							
2 ก้า กั กู่							
3 บ่า บั บู่							
4 คำ คั คู่							

การแยกเสียงวรรณยุกต์ในแถว B เป็นแบบเดียวกันทุกกลุ่ม คือ B 1, 2, 3 กับ B4

ลักษณะของเสียงวรรณยุกต์ในแถว B นี้ มีความแตกต่างกันเพียงในแถว B 1, 2, 3 เป็น 2 แบบ คือ แบบที่ 1 กลุ่มที่ใช้เสียงวรรณยุกต์ตก และแบบที่ 2 กลุ่มที่ใช้เสียงวรรณยุกต์ ตก - (เส้นเสียงกัก หรือ glottal closure)

(ดูแผนี่ 6 หน้า 276) ส่วนในแถว B 4 นั้น มีลักษณะของเสียงวรรณยุกต์เหมือนกันทุกกลุ่ม คือเป็นเสียงวรรณยุกต์ขึ้น - ตก ซึ่งไม่ว่ามาแสดงเปรียบเทียบในแผนี่

เมื่อพิจารณาลักษณะของเสียงวรรณยุกต์ในแถว B ทั้งหมด พบว่ากลุ่ม ย้อยที่ 2, 3, 4, 5, 6 และ 7 มีลักษณะเหมือนกันโดยตลอด ส่วนกลุ่มย้อยที่ 1 มีลักษณะแตกต่างออกไปจากกลุ่มที่ กล่าวมาแล้วเพียงที่ A 1, 2, 3 เท่านั้น

ตารางที่ 49. เปรียบเทียบการแยกเสียงวรรณยุกต์ และลักษณะของเสียงวรรณยุกต์ในแถว C

แถว C	กลุ่มที่ 1	กลุ่มที่ 2	กลุ่มที่ 3	กลุ่มที่ 4	กลุ่มที่ 5	กลุ่มที่ 6	กลุ่มที่ 7
1 ข่า ฮั ฮั	⌒	⌒	⌒	⌒	⌒	⌒	⌒
2 กล้า กั ฮั	⌒	⌒	⌒	⌒	⌒	⌒	⌒
3 บ้า ฮั ฮั	⌒	⌒	⌒	⌒	⌒	⌒	⌒
4 ค้า ฮั ฮั	⌒	⌒	⌒	⌒	⌒	⌒	⌒

การแยกเสียงวรรณยุกต์ในแถว C แบ่งได้เป็น 3 แบบ คือ แบบที่ 1 C 1 กับ C 2, 3, 4 แบบที่ 2 C 1 กับ C 2, 3 กับ C 5 และแบบที่ 3 C 1, 2, 3 กับ C 4 (ดูแผนผังที่ 7 หน้า 277)

ลักษณะของเสียงวรรณยุกต์ในแถว C สามารถเปรียบเทียบได้เป็น 3

ลักษณะ คือ

ลักษณะที่ 1 ลักษณะของเสียงวรรณยุกต์ในแถว C 1 มีแตกต่างกัน 4 แบบ คือ แบบที่ 1 กลุ่มที่ไฮ้เสียงวรรณยุกต์ตก (falling tone) แบบที่ 2 กลุ่มที่ไฮ้เสียงวรรณยุกต์ ตก - (เส้นเสียงกัก) (falling with glottal closure tone)

แบบที่ 3 กลุ่มที่ 1 ใช้เสียงวรรณยุกต์ระดับ (level tone) และแบบที่ 4 กลุ่มที่ 1 ใช้เสียงวรรณยุกต์ขึ้น - ตก (rising-falling tone) (ดูแผนผังที่ 8 หน้า 278)

ลักษณะที่ 2 ลักษณะของเสียงวรรณยุกต์ในแถว C 2, 3 มีแตกต่างกัน 2 แบบ คือ แบบที่ 1 กลุ่มที่ 1 ใช้เสียงวรรณยุกต์ขึ้น - ตก (rising-falling tone) และแบบที่ 2 กลุ่มที่ 1 ใช้เสียงวรรณยุกต์ระดับ (level tone) (ดูแผนผังที่ 9 หน้า 279)

ลักษณะที่ 3 ลักษณะของเสียงวรรณยุกต์ในแถว C 4 มีแตกต่างกัน 2 แบบ คือ แบบที่ 1 กลุ่มที่ 1 ใช้เสียงวรรณยุกต์ขึ้น - ตก (rising - falling tone) และแบบที่ 2 กลุ่มที่ 1 ใช้เสียงวรรณยุกต์ขึ้น - (ตกตอนท้าย) (rising - falling at the end) (ดูแผนผังที่ 10 หน้า 280)

เมื่อพิจารณาลักษณะของเสียงวรรณยุกต์ในแถว C ทั้งหมด พบว่ากลุ่มย่อยที่ 3, 4, 5 และ 6 มีลักษณะเหมือนกันโดยตลอด ส่วนกลุ่มย่อยที่ 1, 2 และ 7 ต่างก็มีลักษณะเฉพาะของแต่ละกลุ่มแตกต่างกันออกไป

ตารางที่ 50 เปรียบเทียบการแยกเสียงวรรณยุกต์และลักษณะของเสียงวรรณยุกต์ในแถว DL

แถว DL	กลุ่มที่ 1	กลุ่มที่ 2	กลุ่มที่ 3	กลุ่มที่ 4	กลุ่มที่ 5	กลุ่มที่ 6	กลุ่มที่ 7
1 ขาด ชัด ชูด	⌒	⌒	⌒	⌒	⌒	⌒	⌒
2 กาด กีบ ูด	⌒	⌒	⌒	⌒	⌒	⌒	⌒
3 บาด บีบ บูด	⌒	⌒	⌒	⌒	⌒	⌒	⌒
4 คาด คีบ ครูด	⌒	⌒	⌒	⌒	⌒	⌒	⌒

การแยกเสียงวรรณยุกต์ ในแถว DL เป็นแบบเดียวกันทุกตำบล คือ DL 1, 2, 3 กับ DL 4¹

เสียงวรรณยุกต์ในแถว DL ของทุกตำบล มีลักษณะเหมือนกัน คือ DL 1, 2, 3 เป็นวรรณยุกต์ตก (falling tone) และ DL 4 เป็นเสียงวรรณยุกต์ขึ้น - ตก (rising - falling tone)

ตารางที่ 51 เปรียบเทียบการแยกเสียงวรรณยุกต์และลักษณะของเสียงวรรณยุกต์ในแถว DS

แถว DS	กลุ่มที่ 1	กลุ่มที่ 2	กลุ่มที่ 3	กลุ่มที่ 4	กลุ่มที่ 5	กลุ่มที่ 6	กลุ่มที่ 7
1 ชัด หิต ขุด	└	└	└	└	└	└	└
2 กัด กิต กุด	└	└	└	└	└	└	└
3 บัด บิต บุด	└	└	└	└	└	└	└
4 พัด พิษ พุร	└	└	└	└	└	└	└

การแยกเสียงวรรณยุกต์ในแถว DS แบ่งได้เป็น 2 แบบ คือ แบบที่ 1 DS 1, 2, 3 กับ DS 4 และแบบที่ 2 DS 1, 2, 3, 4 (ดูแผนผังที่ 11 หน้า 281)

¹ เป็นที่น่าสังเกตว่าการแยกเสียงวรรณยุกต์และลักษณะของเสียงวรรณยุกต์ในแถว DL คล้ายคลึงกับแถว B มาก

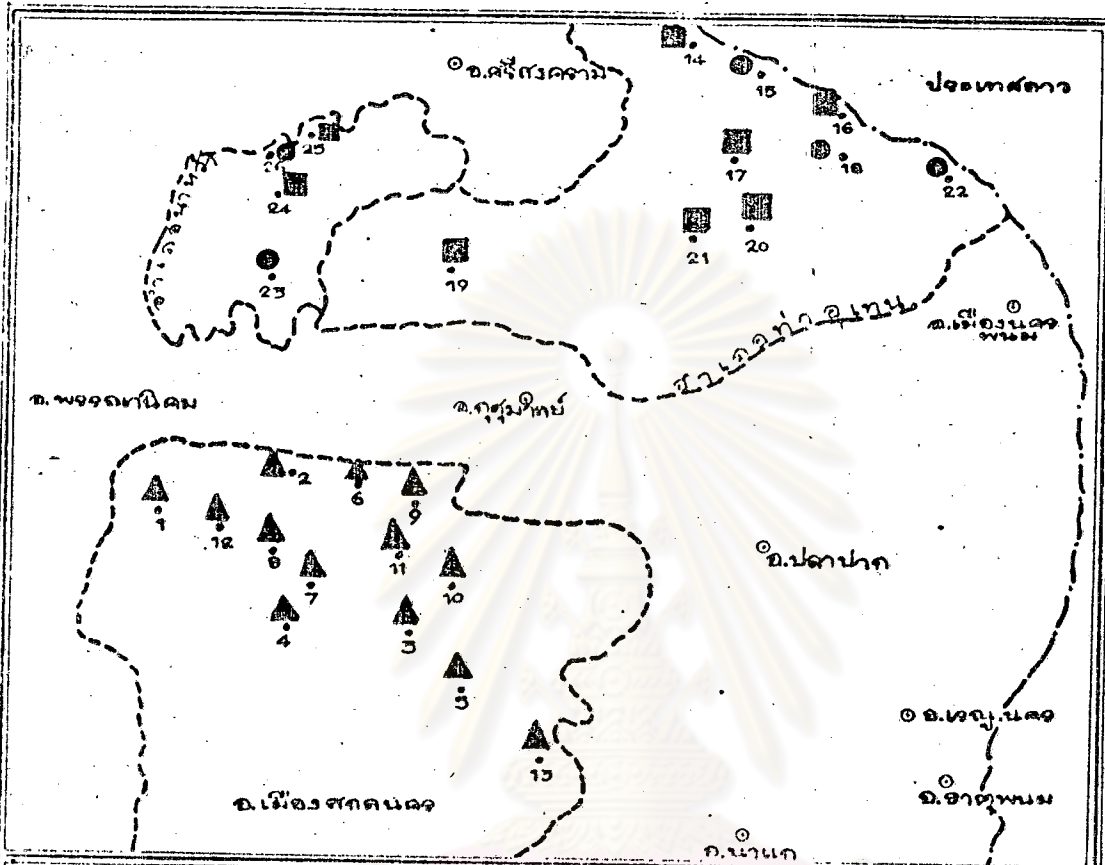
ลักษณะของเสียงวรรณยุกต์ในแถว DS สามารถเปรียบเทียบได้ 2 ลักษณะ
คือ

ลักษณะที่ 1 ลักษณะของเสียงวรรณยุกต์ในแถว DS 1,2, 3 เป็นแบบเดียวกันทุกกลุ่ม คือเป็นเสียงวรรณยุกต์ขึ้น (rising tone)

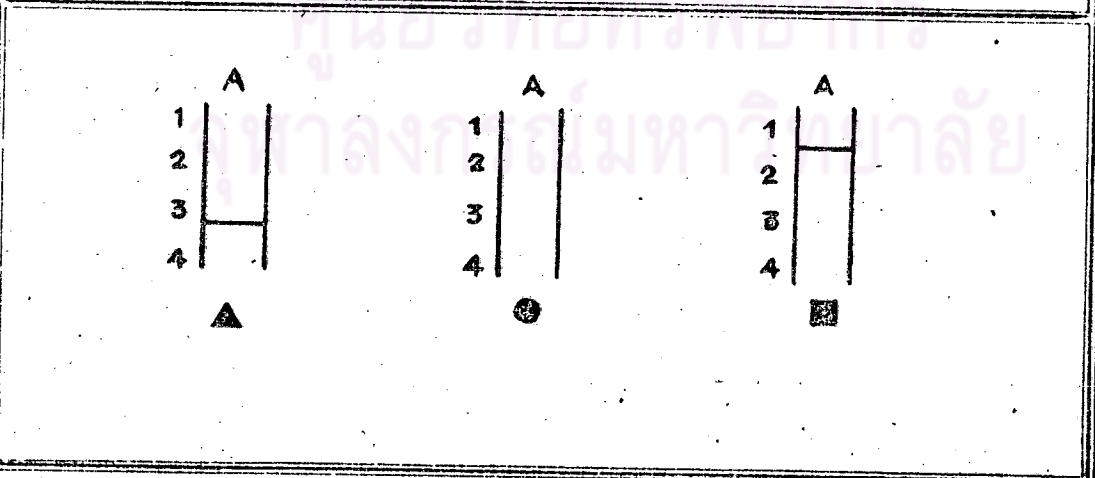
ลักษณะที่ 2 ลักษณะของเสียงวรรณยุกต์ในแถว DS 4 มีความแตกต่างกันเพียง 3 แบบ คือ แบบที่ 1 กลุ่มที่ใช้เสียงวรรณยุกต์ตก (falling tone) แบบที่ 2 กลุ่มที่ใช้เสียงวรรณยุกต์ระดับ (level tone) และแบบที่ 3 กลุ่มที่ใช้เสียงวรรณยุกต์ขึ้น (rising tone) (ดูแผนผังที่ 12 หน้า 282)

เมื่อพิจารณาลักษณะของเสียงวรรณยุกต์ในแถว DS ทั้งหมด พบว่าภาษาญ้อ กลุ่มย่อยที่ 2, 4 6 และ 7 มีลักษณะเหมือนกันทุกประการ เช่นเดียวกับกลุ่มย่อยที่ 3 ซึ่งมีลักษณะเหมือนกันกับกลุ่มย่อยที่ 5 ส่วนกลุ่มย่อยที่ 1 นั้นมีลักษณะแตกต่างไปจากกลุ่มอื่นๆ เฉพาะในแถว DS 4 เท่านั้น

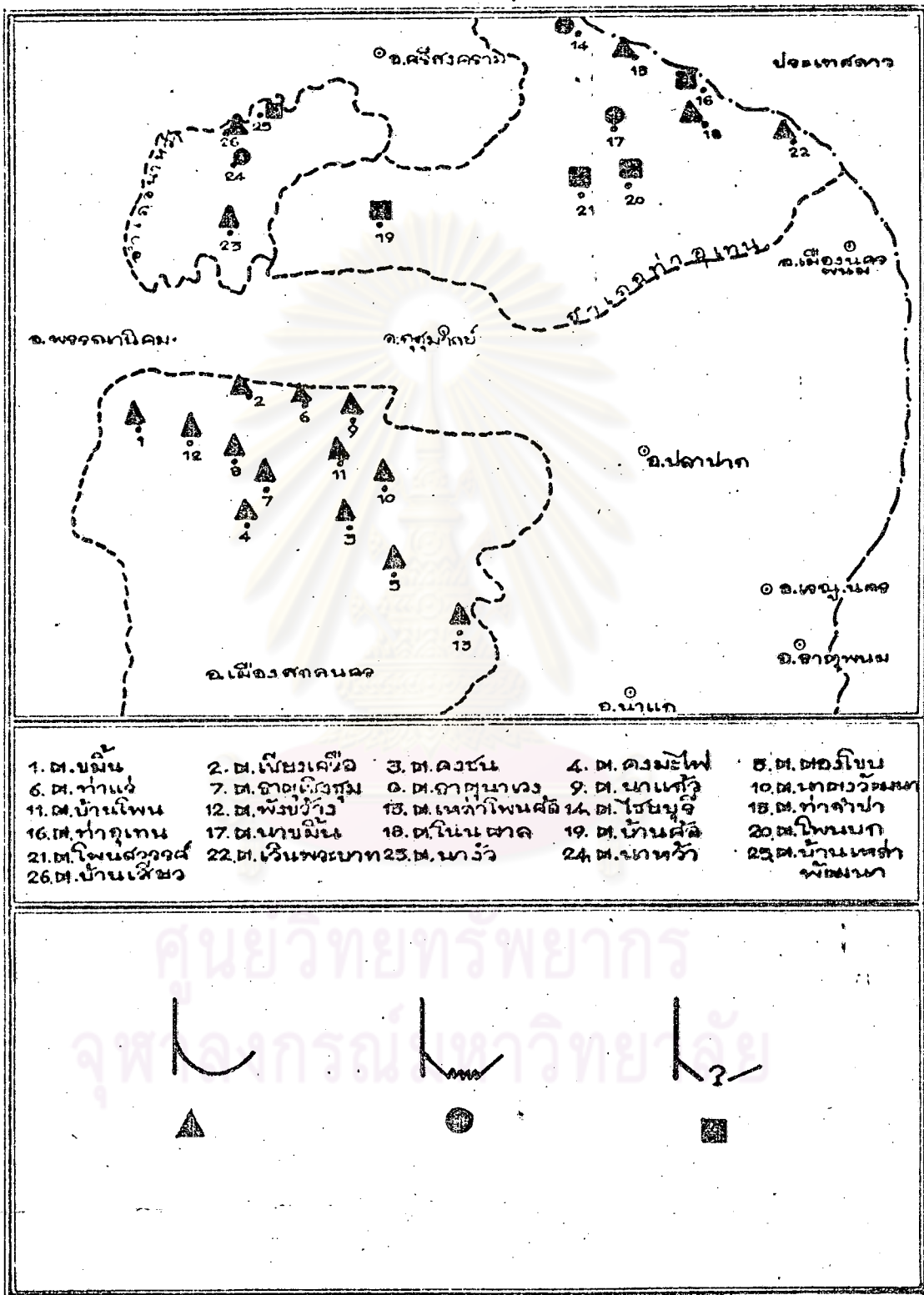
ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

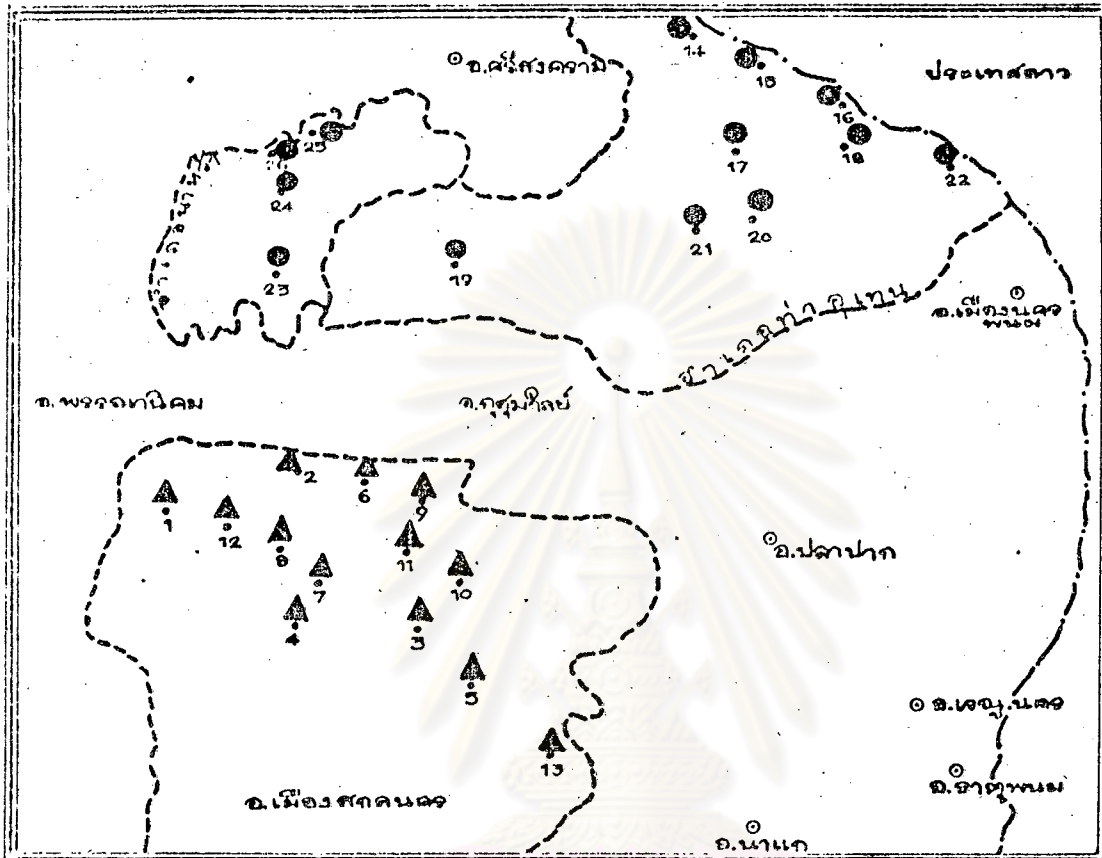
1. ต. ขมิ้น	2. ต. เขียวเคือง	3. ต. ดงขันธ์	4. ต. ดงมะไฟ	5. ต. ตอวิชัย
6. ต. ทำนง	7. ต. ชาติเจริญ	8. ต. ชาติอนุวงษ์	9. ต. นาแก้ว	10. ต. นครสวรรค์
11. ต. บ้านโพธิ์	12. ต. พงษ์สว่าง	13. ต. เขลางค์พนม	14. ต. ไร่ขันธ์	15. ต. ท่าจำปา
16. ต. ท่าอุเทน	17. ต. เขาน้อย	18. ต. นอนศาล	19. ต. บ้านกรวด	20. ต. โพนบก
21. ต. โพนสวรรค์	22. ต. เวียงพระบาท	23. ต. นาแก้ว	24. ต. นาหว้า	25. ต. บ้านเหล่าพัฒนา
26. ต. บ้านเขี้ยว				

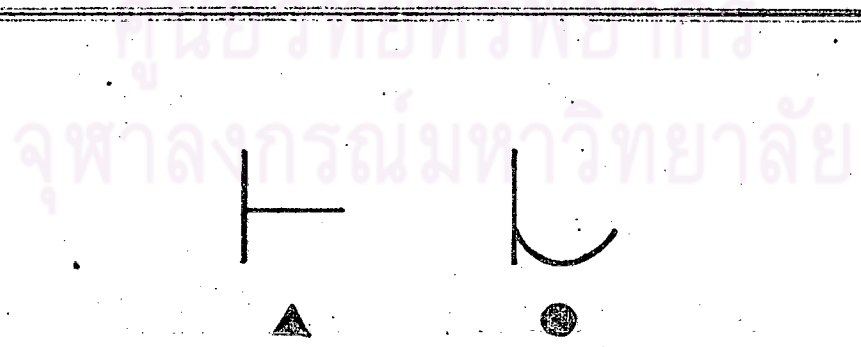
แผนที่ 3 เปรียบเทียบการแยกเสียงวรรณยุกต์ ในแถว A

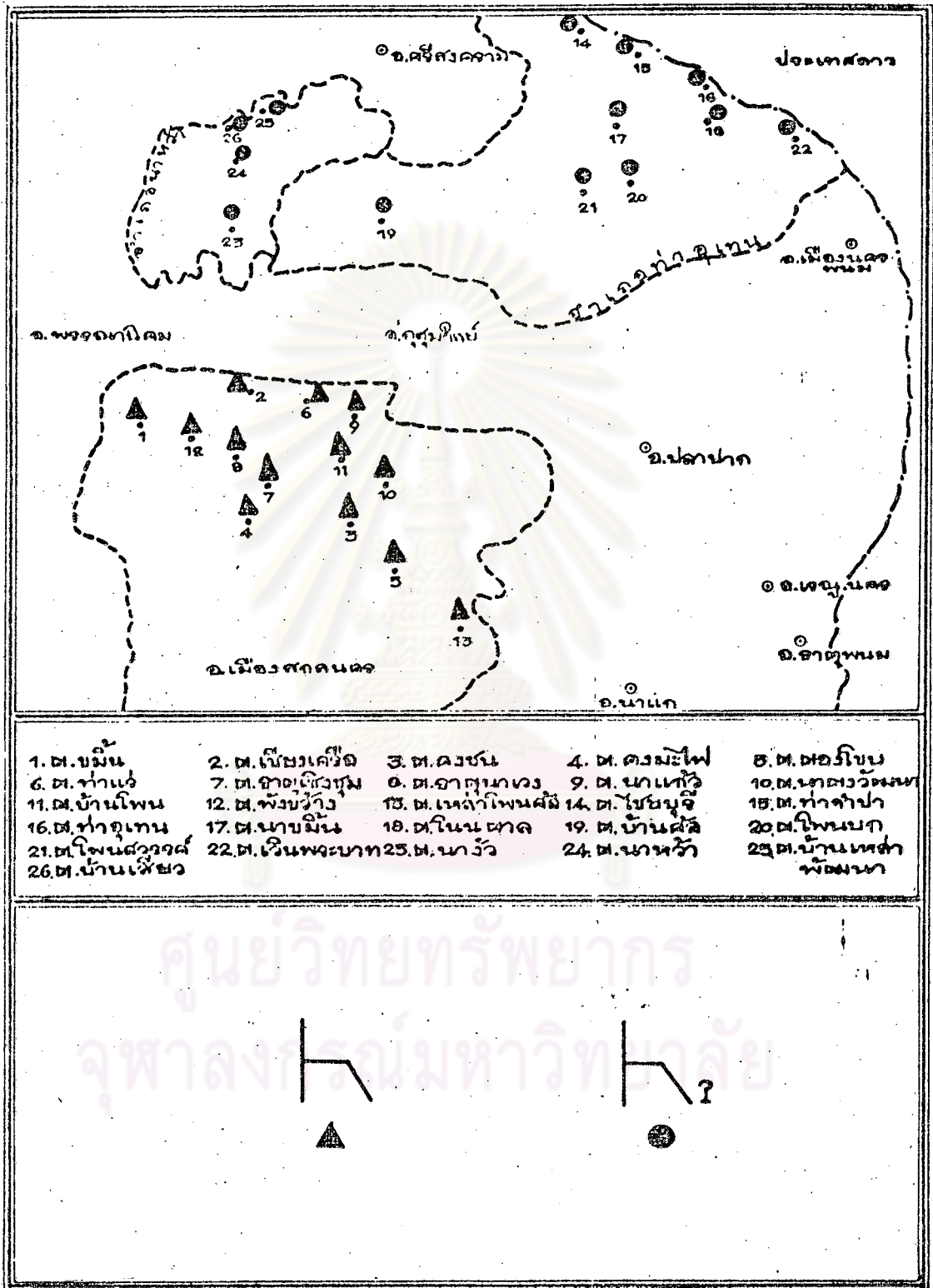
แผนที่ 4 เปรียบเทียบลักษณะของเสียงวรรณยุกต์ใน A 1

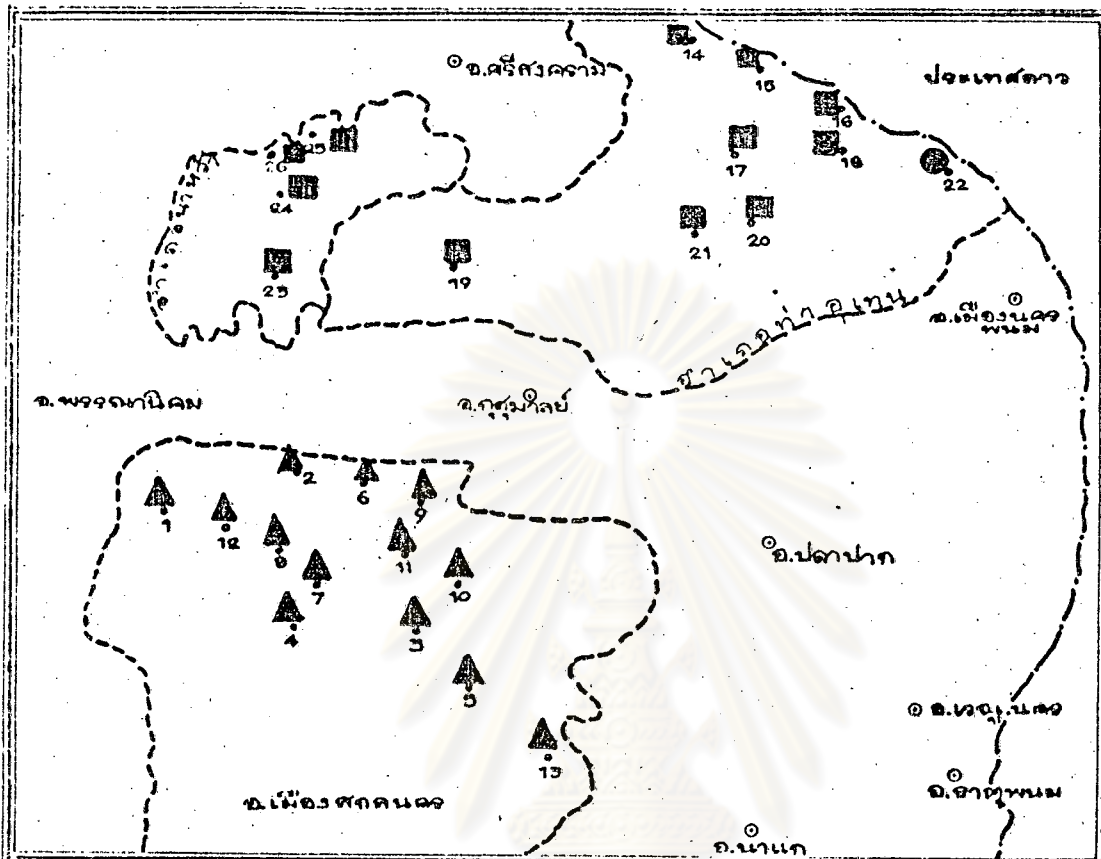
1. ต. ขมิ้น	2. ต. เขียวเคียว	3. ต. ดงขันธ์	4. ต. ดงมะไฟ	5. ต. ดงอโชน
6. ต. ท่าแร่	7. ต. ชาติเจริญ	8. ต. อาตุนาทวง	9. ต. นาคแก้ว	10. ต. เขตรวิวัฒนา
11. ต. บ้านโพธิ์	12. ต. ช่างขัว	13. ต. เขตรโพธิ์	14. ต. ไชยบุรี	15. ต. ท่าลำปาก
16. ต. ท่าสุทนต์	17. ต. นายมัน	18. ต. โนนตาล	19. ต. บ้านลือ	20. ต. โพนบก
21. ต. โพนสวรรค์	22. ต. เวินพจนาท	23. ต. นาวัง	24. ต. นาคหัว	25. ต. บ้านเหล่าพัฒนา
26. ต. บ้านเขี้ยว				

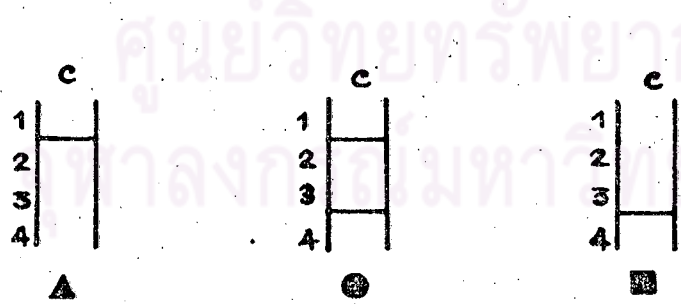
แผนที่ 5 เปรียบเทียบลักษณะของเสียงวรรณยุกต์ใน A 4

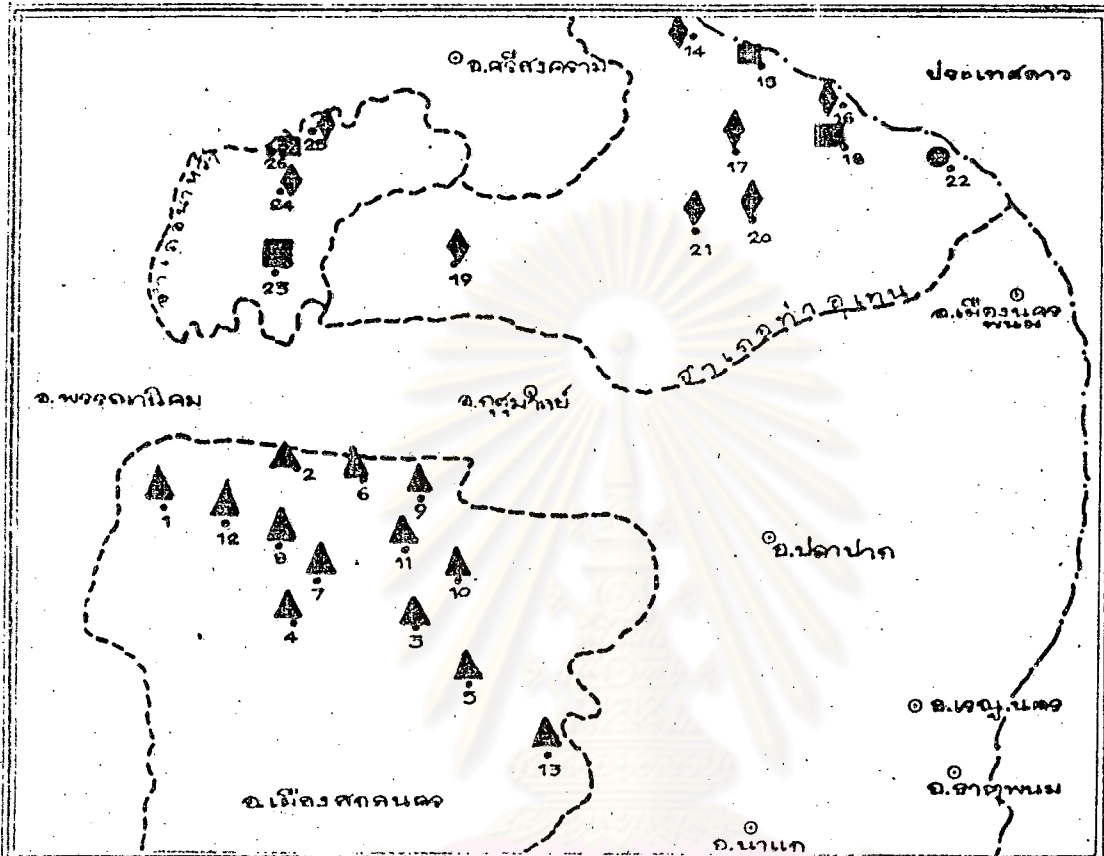
แผนที่ 6 เปรียบเทียบลักษณะของเสียงวรรณยุกต์ใน B 1, 2, 3

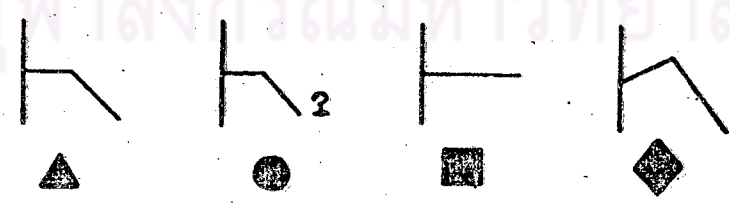
1. ต. ขมดิ่ง	2. ต. เขียวเลี้ยว	3. ต. ดงขันธ์	4. ต. ดงมะไฟ	5. ต. ตอริโอบ
6. ต. ท่าแร่	7. ต. ชาติเจริญ	8. ต. ชาติสุนทร	9. ต. เกาแก้ว	10. ต. ชาติวงษ์
11. ต. บ้านโพธิ์	12. ต. ขันขี้เหล็ก	13. ต. เหล็กโพธิ์	14. ต. ไชยบุรี	15. ต. ท่าช้าง
16. ต. ท่าอุเทน	17. ต. บ้านใหม่	18. ต. บ้านศาล	19. ต. บ้านไร่	20. ต. โพนบก
21. ต. โพนสวรรค์	22. ต. เวียงพางคำ	23. ต. บ้านไร่	24. ต. บ้านไร่	25. ต. บ้านไร่
26. ต. บ้านไร่				พัฒนา

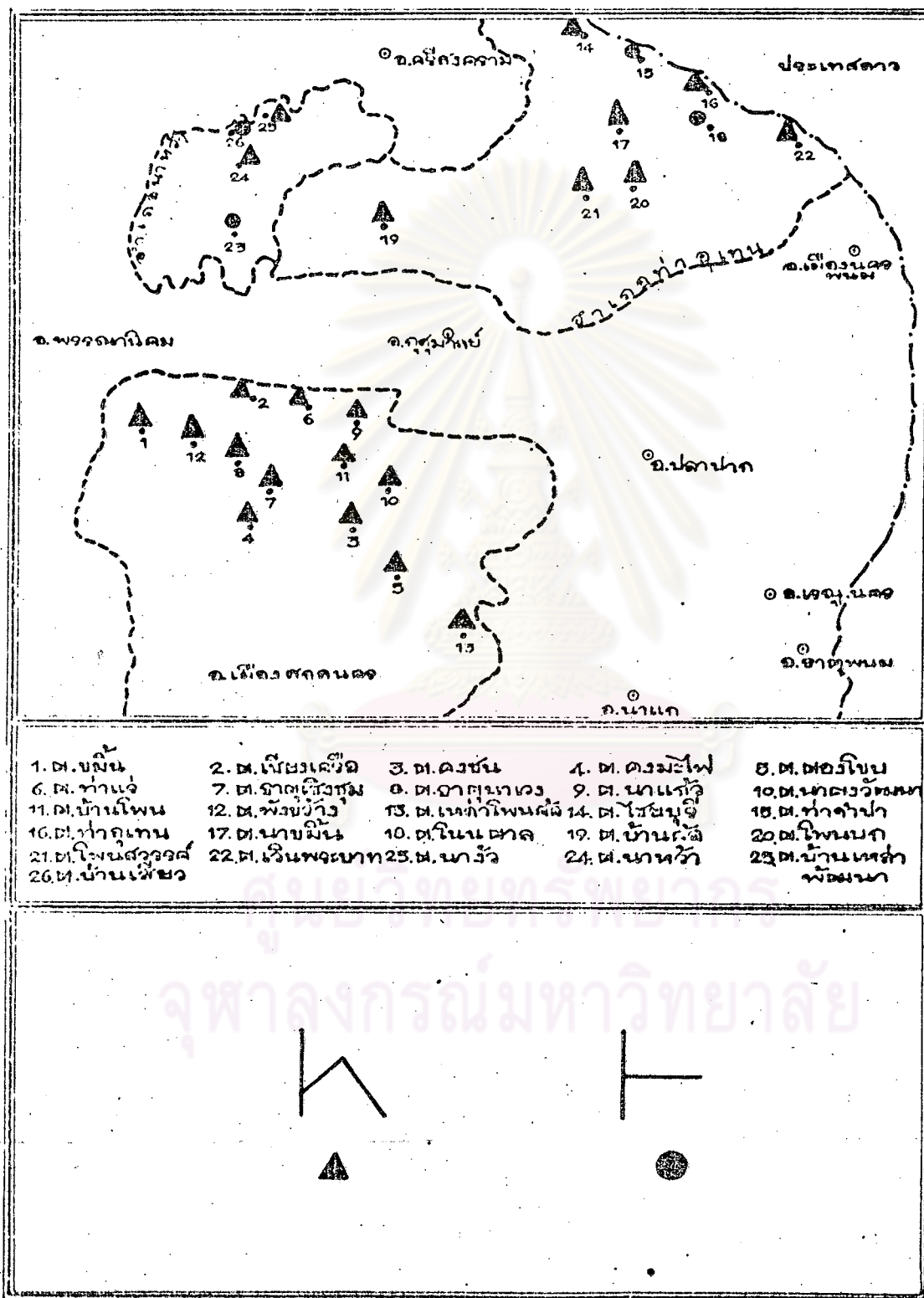
แผนที่ 7 เปรียบเทียบการแยกเสียงวรรณยุกต์ในแถว C

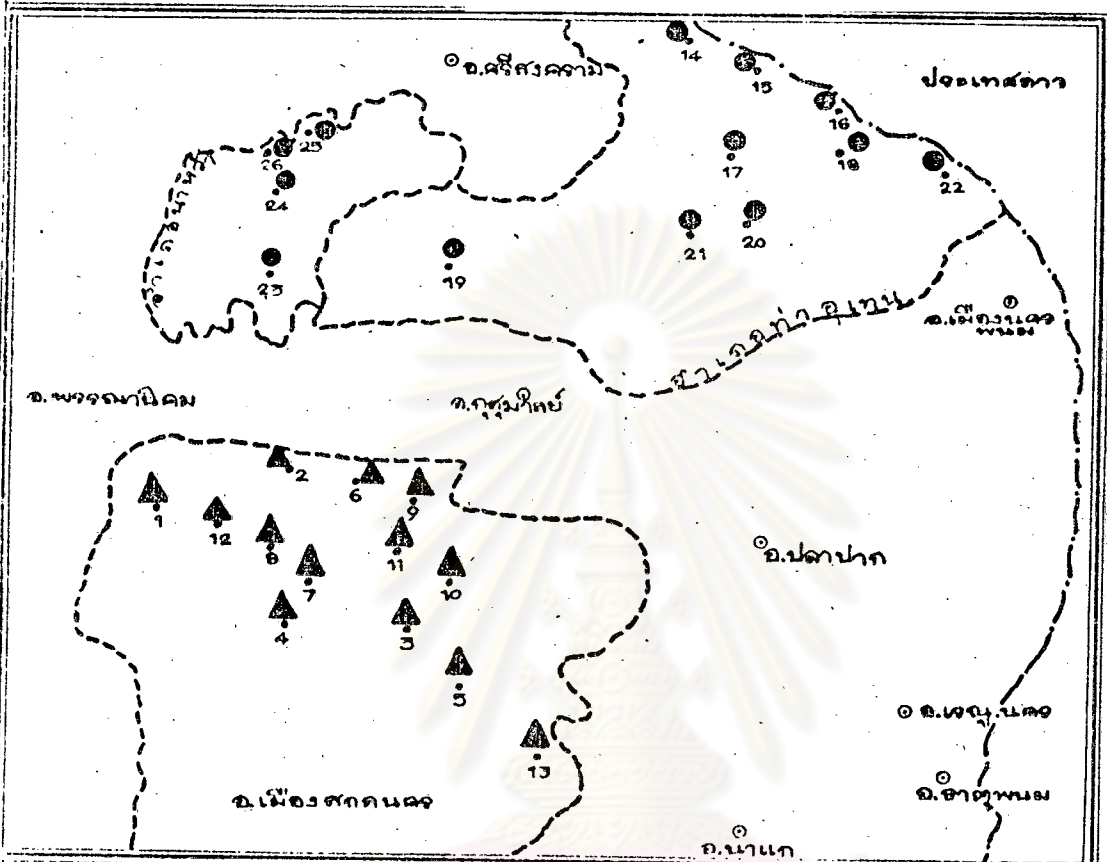
1. ต. ขวัง	2. ต. เขียวเขี้ยว	3. ต. ดงชน	4. ต. ดงมะไฟ	5. ต. ดงโอบ
6. ต. ท่าม่วง	7. ต. ชาติวิสาม	8. ต. ชาติชุมพล	9. ต. นาแก้ว	10. ต. เกตวรัตน์
11. ต. บ้านโพธิ์	12. ต. พังบัว	13. ต. เขาค้อโพธิ์	14. ต. ไชยบุรี	15. ต. ท่าช้าง
16. ต. ท่าถนน	17. ต. นาขมิ้น	18. ต. เนินศาล	19. ต. บ้านค้อ	20. ต. โพนบก
21. ต. โพนสวรรค์	22. ต. เวียงพวง	23. ต. นาบัว	24. ต. นาหัว	25. ต. บ้านเหล่าพัฒนา
26. ต. บ้านเด็ย				

แผนที่ 8 เปรียบเทียบลักษณะของเสียงวรรณยุกต์ใน C 1

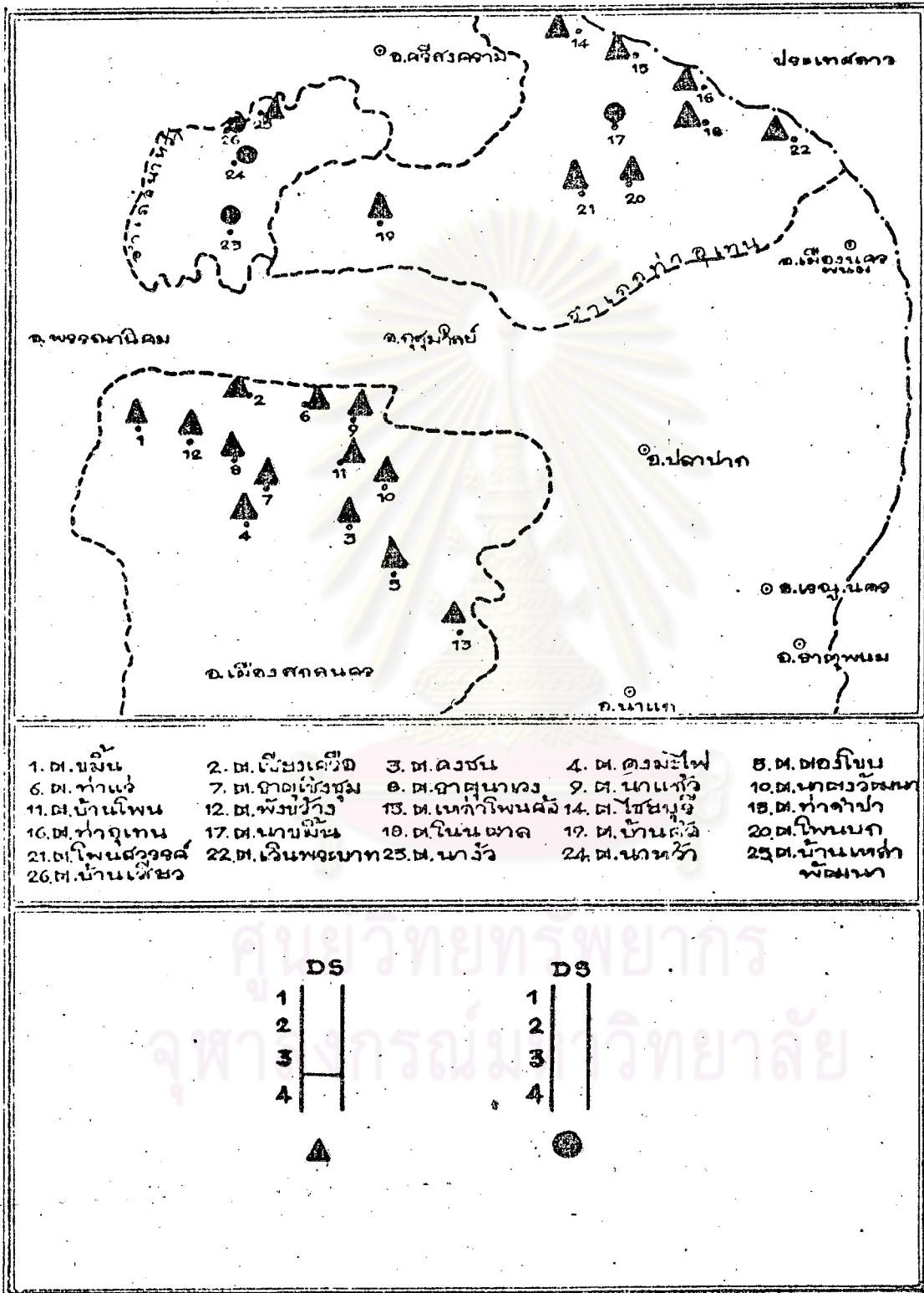
แผนที่ 9 เปรียบเทียบลักษณะของเสียงวรรณยุกต์ใน C 2,3

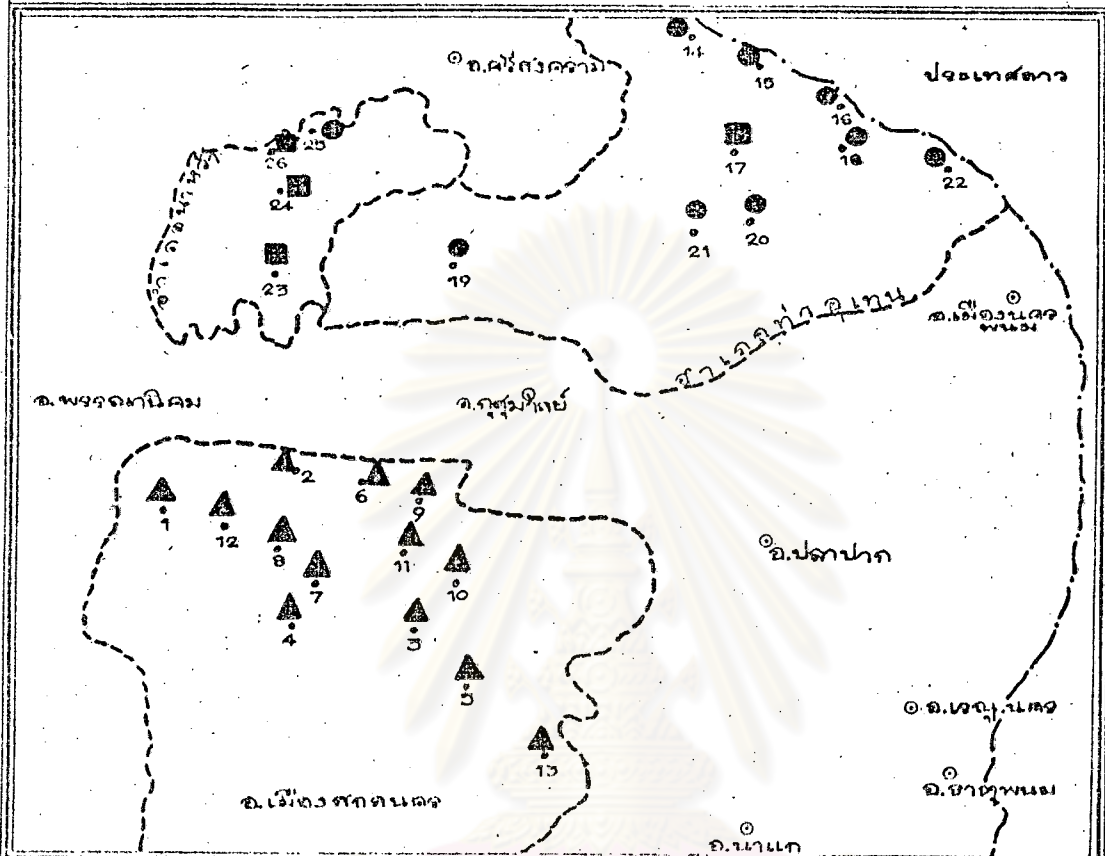
1. ต. ขมิ้น	2. ต. เขียวเคี้ยว	3. ต. ดงชัน	4. ต. ดงมะไฟ	5. ต. ตอริบ
6. ต. ทำนง	7. ต. ชาติวิเศษ	8. ต. ชาติเขว	9. ต. เขแก้ว	10. ต. เขตรวิเศษ
11. ต. บ้านโพธิ์	12. ต. พังขี้วัว	13. ต. เขแก้วโพธิ์	14. ต. ไชยบุรี	15. ต. ท่าจำปา
16. ต. ท่ากุด	17. ต. นามเงิน	18. ต. ไนนาตาล	19. ต. บ้านสี	20. ต. โพนบก
21. ต. โพนสวรรค์	22. ต. เวียงพะเยา	23. ต. นาหว้า	24. ต. นาหว้า	25. ต. บ้านเหล่าพัฒนา
26. ต. บ้านไผ่				

แผนที่ 10 เปรียบเทียบลักษณะของเสียงวรรณยุกต์ ใน C 4

แผนที่ 11 เปรียบเทียบการแยกเสียงวรรณยุกต์ ในแถว DS

1. ต. ป่ามื่น	2. ต. เขียวเคี้ยว	3. ต. ดงชน	4. ต. ดงมะไฟ	5. ต. ผองโขบ
6. ต. ท่าแง	7. ต. ลาดพร้าว	8. ต. ฉายาหลวง	9. ต. นานแก้ว	10. ต. เขตรวิเศษ
11. ต. บ้านโพธิ์	12. ต. พงษ์สว่าง	13. ต. เหล็กโพธิ์	14. ต. ไชยบุรี	15. ต. ท่าจำปา
16. ต. ท่ากู่	17. ต. นายมื่น	18. ต. ไนนาศาล	19. ต. บ้านสอ	20. ต. โพนบก
21. ต. โพนสวรรค์	22. ต. เวียงพวงช้าง	23. ต. นาบัว	24. ต. นาหว้า	25. ต. บ้านเหล่าพัฒนา
26. ต. บ้านเด็ชว				

แผนที่ 12 เปรียบเทียบลักษณะของเสียงวรรณยุกต์ ใน